

ת"פ 42371/09 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באשקלון
ת"פ 42371-09 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתה
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
נגד פלוני
הנאשם

גזר דין

רקע

- הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 29.6.2020, לאחר ניהול הבדיקה בשורת עבירות אלימות ואיומים כלפי אשתו דازז וכן בעבירה של היזק לרכוש בזדון, ונדון בגזר דין מתאריך 19.10.2020 לעונש של 4 שנות מאסר וענישה כלותית.
- הנאשם ערער על ההרשעה ועל גזר הדין באמצעות בא כוחו דהיום ביום 7.4.2021, ניתן פסק דין בע"פ 46582-11-20 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

במסגרת פסק הדין, נמיהקו מחמת התיחסנות, ביוזמת בית המשפט ובהסכמה הצדדים, עובדות מכתב האישום המקורי בגין עבירות עזון שנעברו בשנים 2005-2007. בהתאם לכך, תוקן כתוב האישום כך שבסעיף 1 לכתב האישום המקורי נותרו השנים 2007-2016. כמו כן, נמיהקו סעיפים 2 ו-6 בפרק העובדות בכתב האישום המקורי, בגין הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים. פרק הוראות החקיקוק בכתב האישום המקורי תוקן כך שבסעיף 2 נותרו שלוש עבירות איומים במקום חמיש.

כמו כן, בוטל גזר הדין והתיק הוחזר לבית משפט העונש לאחר הפניה הנאשם לקבלת מסקיר שירות המבחן. גם זאת לבקשת הנאשם ובהסכמה המדינה.

3. להלן פירוט המעשים בהם נותרה הרשות הנאשם על כנה (בהתאם לפסקאות שבכתב האישום לאחר תיקונו בערעור):

1. בין השנים 2007-2016, במועדים שאינם ידועים במדוייק למאשימה, תקף הנאשם את המטלונגה

במועדים שונים, בคร שנתן לה סטירות ומשך בשיער ראה.

.2 נמחק.

.3. בשנת 2009, במועד שאין ידוע במדוק למאשימה, הסיע הנאשם את המתלוונת לאזר התעשיית הדרומי באשקלון, ביקש ממנה לצאת מהרכב וכשעשתה כן תקף אותה הנאשם בכר שהייתה איתה בזרועות וברגליים וכן משך בשיערה.

.4. במרץ 2010, במועד שאין ידוע במדוק למאשימה, צעק הנאשם על המתלוונת שאינה יודעת לנוקות ושתייכנס לחדר השינה שלהם. אז תקף אותה הנאשם בכר שמשך בשיערה והשליך אותה על המיטה, נתן לה מכות אגרוף לכיוון הרגליים, השליך אותה לעבר הרצפה, בעט ברגליה והרים אותה משיער ראה. לאחר מכן, השליך אותה מספר פעמים על המיטה, קרע ממנה את בגדיה ונשך אותה באפה.

.5. בחודשים לאחר מכן, התקשרה המתלוונת לנאשם, בנסיבות אחיה, ואמרה לו כי ברצונה לעזוב אותו. הנאשם ביקש ממנה להתלוות אליו לנסעה במכונית, כדי שיברו על המצב ביניהם. במהלך הנסיעה, תקף הנאשם את המתלוונת, בכר שהייתה איתה. בהמשך, הוציא אותה מהמכונית, תוך שהוא תופס בשיער ראה ובוודה שוכבת על הרצפה בעט בה במוותניה.

.6 נמחק.

.7. בשנת 2011, במועד שאין ידוע במדוק למאשימה, פתחה המתלוונת חשבון "פיסבוק". הנאשם ראה הודעה דוא"ל של המתלוונת שקשורה בחשבון ה"פיסבוק" שלה. אז התעכבר הנאשם על כר שהמתלוונת לא מחקה את חשבון ה"פיסבוק" שלה, חרב בקשרו ותקף אותה בכר שדחף אותה לעבר מעקה מיטת בנים, סטר לה, משך בשיער ראה והיכה אותה בזרועות.

.8. ביום 22.4.2015 היו הנאשם והמתלוונת בהופעה של "גאליס" יחד עם ילדיהם וישבו במקומות שונים. בתום הירופה, כעם הנאשם על המתלוונת שלא ענתה לשיחות הטלפון ממנו. כשהגיעו למכונית, הנאשם לא הצליח למתרוננת להיכנס אליה ואיים עליה באומרו: "**אוֹ וְאָבּוֹ לֹךְ אֵם לֹא תַּנִּיעַ תָּוֹךְ חֲצִי שָׁעָה הַבִּתָּה**".

.9. מספר דקות לאחר מכן, חזר הנאשם לכיוון המתלוונת וביקש ממנה לעלות למכונית. במהלך הנסיעה, תקף הנאשם את המתלוונת בכר שהייתה ברגליה.

בהמשך, בעט הנאשם בישבנה של המתלוונת כדי שתיכנס למעלית הבניין.

בבית, ביקש הנאשם מהמתלוונת להיכנס לחדר, שם תקף אותה בכר שסטר פעמים רבות בפניה, היכה בה בזרועות וברגליים וכן משך בשיערה.

.10. בחודש יולי 2015, במועד שאין ידוע במדוק למאשימה, תקף הנאשם את המתלוונת בכר שסטר לה ומשך בשיערה, בשל כך שלטענתו חזרה הביתה מאוחר מאיירע שבו השתתפה ערבי קודם לכך.

11. ביום 21.7.2015 המתלוננת חזרה לביתה במוניות. הנאשם המתין למתלוננת וכשירדה מהמונית ביקש ממנה לבוא אליו. כשהיו שניהם בדרך למכונית החל הנאשם להרביץ למתלוננת. במהלך הנסיעה למקום העבודה של המתלוננת, המשיך הנאשם לתקוף את המתלוננת בכר שהיכה בחזקה בפניה, משך בשיער ראשה והיכא אותה בראשה.

12. בשנת 2015, במועד שאיןנו ידוע במדויק למאשימתו, אגב ויכוח עם המתלוננת, הנאשם שבר שעון קיר ותמונה.

13. בתחילת חודש يولיאו חודש אוגוסט בשנת 2016 תקף הנאשם את המתלוננת בכר שמשך בשיער ראשה וקרע ממנה את חולצתה וחזייתה, מכיוון שלא ענתה לשיחות הטלפון ממנו.

14. לקראת סוף חודש אוגוסט 2016, במועד שאיןנו ידוע במדויק למאשימתו, נסעו הנאשם והמתלוננת יחד עם ילדיהם ברכבתם, כאשר המתלוננת ישבה במושב האחורי יחד עם הבת. במהלך הנסיעה הציב הנאשם תקף את המתלוננת בכר שהיכה אותה בידו, יrik לכיוונה מספר פעמים וכן ניסה למשוך בשיערה.

15. ביום 29.8.2016 בעת הכנות לנסיעה משפחתיות "ימית 2000", תקף הנאשם את המתלוננת בכר שהיכה אותה בראשה, כיוון שהרעיםה עם שקיות והעירה אותו.

במהלך הנסיעה, תקף הנאשם את המתלוננת בכר שמשך בשיערה והיכא אותה על גופה. כשהגיעו למקום, תקף הנאשם המתלוננת בכר שדרך על רגלה, שפרק עליה כוס מים, יrisk עליה והצמיד לדזה בחזקה פקק של בקבוק קולח וגורם לה בכר לחבלה של ממש בדמות שריטות על עורה.

16. ביום 24.9.2016 הנאשם כעס על המתלוננת ששבה מבית הוירה בשעה מאוחרת ותקף אותה בכר שבעת בישנה, משך בשיערה, היכא אותה בזרועות ופרק עליה כוס קולח וכל זאת בעודו צועק על המתלוננת ומקלל אותה.

17. בהמשך לכך, ביקש הנאשם מהמתלוננת שתיכנס עמו למונית. לאחר שהחולצתה הייתה מוכתמת ב'קולח', ביקשה להחליף חולצה. אז אמר לה הנאשם, של מקום אליו הם נסעים לא צריך להחליף חולצה. במהלך הנסיעה, תקף הנאשם את המתלוננת בכר שמשך בשיערה והיכא אותה בזרועות ובפנים.

18. במהלך הנסיעה, איים הנאשם על המתלוננת בכר שאמר لها: "**זמן הגיע**" ולאחר שהתנצלה ואמרה שהיא אוהבת אותו השיב לה: "**אין לך מחלוקת**".

בהמשך לכך, הגיעו אל המקום אופנווענים והנאשם והמתלוננת חזרו לביתם.

19. עם חזרתם הביתה, איים הנאשם על המתלוננת, בכר שהרים מגב לכיוונה ואמר לה: "**אם עוד פעם אתה אני אראה שהמגב לא הצד הנכון את תקביי ממני**".

20. בנוסף, הנאשם הורשע בתקיפת בת זוג בשנת 2008 במהלך מסיבת יום הולדת משפחתי שעובדותיו הוכחו במשפט.

בגין המעשים המפורטים לעיל, הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

תקיפה בת זוג לפי סעיף 2(ב) לחוק העונשין - 11 עבירות.

איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין - 3 עבירות.

תקיפה חבלנית של בת זוג לפי סעיף 2(ג) לחוק העונשין.

היזק לרכוש במאזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

4. CAN HEM KOM LEBBEH IR, CI PERT L'MACHIKHET HABIRUT ASHER HATI'SHANO, LA HAYITA HATURBOT NOSFET B'MASGERET PESK DIN SHAL URKACHT HABURU BHACRUT DIN. HAMMIZAIM HABUDOTIM V'KBI'YOT MAHMIMONOT SHENKBINU BHACRUT DIN NOTRO UL KANM V'HEM MAHOOIM AT HATSHUT HABUDOTIT B'MASGERET PRASHAT HABUNESH B'SHLAV HAZA.

תמצית ההחלטה העובדתית היא, CI B'BET HAMISHPAT NAFROSA MUSCHT UBUDOTIT CHREGA B'CHOMRATHA, BAOFEN YCHSI LTAKIM HAMTANAHIM BBETI MISHPAT HESLOM. BHACRUT DIN NAKBUV, CI HAMTOLONNTA HAYTA NTUNA B'MASHR SHINIM RIBOT B'SHGETAT ALIMOT PI'ZIT VNFSHIT. HALIMOT HANMSHET GRAMA LMATOLONNTA FGUA MASHMUOTIT CMUFT B'KL MISORI CHAYA, SHNICRAH B'MATOLONNTA V'TOARAH UL YEDA GM BEUT UDOTH B'BET HAMISHPAT, B'CHALOF HSINIM.

HAMTOLONNTA HAYTA SBLAH MATHANEGOT ACZERIT V'MASHPILA MIZD HANASIM, LRIVOT AYROUIM ASHER HATRACHO LEUNIM SHL SHNI IL'DIIM HKATINIM.

HAHTERSHIMOT HABELTI AMTZU'YAT MERA'YOT SHAHOBAVO B'PENI B'BET HAMISHPAT PRORSO TMONOT MZB CHOMORA V'CHIREFA HARBHA MUVER LAOFEN "TCANI" SHBO MATAOARIM HDABRIM B'CETUB HAISIM V'BAHATAM L'KR NAKBINU MMIZAIM HAN BIHS L'CHOMRAT HAZIK, HAN BIHS L'RUKU LBIVOU HABIRUT, HAN BIHS L'MIDAT FGUA B'URKIM HAMOGNIM V'HAN BIHS L'MIDAT HASEMA - SHIKOLIM SHAOTIM MCHOIB B'BET HAMISHPAT L'SHKOL B'KBI'YUT MATHAM HABUNESH HAHOLIM.

5. B'MASGERET HABURU LB'BET HAMISHPAT HAMCHOI, HATKABLA B'HASCMAH UTIRAT HANASIM L'KBLAT TSKIR SHIROT HAMBACHUN B'UNINNO. NAKBUV, CI AI KBLAT HTSKIR B'SHLAV HADIVONI FGUA "BAPESHROT B'BET HAMISHPAT L'KBL NTUNIM RLOWONTIM V'HEURKOT MKAZU'YOT SHMAN HARAII HAYA SHIONUCHO B'PENI V'YESKLU B'MASGERET ZHR DIN. HANHICHTOT MOVAKHT L'KBL BMKRAH HAYA TSKIR SHL SHIROT HAMBACHUN MOTAMAT B'IN HAYTER B'TIV HABIRUT SHAHMURUR HORBUSH B'VIZOUN, SHCAN CCHL RAOI CI B'BET HAMISHPAT YKBL TSKIR LPENI MATHN ZHR DIN BTAKIM SHL ALIMOT B'MASHFAH, SHAINIM MZOIM BRF HANMOUR; B'MIYOD B'UNINNO, B'BET HAMISHPAT NACHSF L'UOVEDA SHAHMURUR MAGDAL AT SHNI HILDIIM HKATINIM SHL HAMTOLONNTA V'SHLON CHORAH YICHIDNI, V'LAI HAZGAH B'BET HAMISHPAT CL HATI'SHOT B'Asher LGOROL HILDIIM UM SHLICHOTNO L'MASER. VCN RAOI HAYA L'KBL TSKIR CASHER MDODER B'MURUR BN 42, NUDER UBR FILLI, SHZHO MASERO HARESHON". BENOSUF NAKBUV CI HETUNA BDDBR FGUA HATZPIAH BGIN SHATTAH UNOSH MASER B'ILDIIO HKATINIM V'ABAMO HAMBOGART SHL HANASIM AYNAH CZIRKA HOCCHA "SHCAN B'ROR MTEBU DABRIM SHIGRIM NZK LSINI IL'DIIM KATINIM HAMZOIM B'MASHMORTO HABELUDIT SHL HAMURUR MUSCM SHLICHOTNO L'MASER MMOSH". B'UNIN ZH AF HASTIG B'BET HAMISHPAT HAMCHOI

מניסוח קביעות בגין הדיון המקורי.

6. בית המשפט המחויזי קבע בפסק הדין כי תסקיר שירות המבחן לעונש יוגש בתוך 45 יום לבית משפט השלום. בסופו של דבר, פרשת העונש לאחר החזרת התקיק לבית משפט השלום נמשכה תקופה ממושכת, מסיבות שונות אותן ניתן ללמידה בתיק, ובהן אילוצי שירות המבחן, אילוצי צדדים, אילוצי בית המשפט אף בעיקר, העובדה שהナンשם חזר בו מהכחשתו הגורפת שאפיינה את ההליך הדינמי הקודם ומטענות עיניות נוספות כלפי המתלוונת וכלפי ההליך, והתגיסותו לתהילך טיפול ארוך והדרגתית.

تسקירי שירות המבחן

7. בתסקיר הוגש בתאריך 18.5.2021 פורט הרקע האישី והמשפחתי, צוין כי הנאשם עלה עם משפחתו מצרפת בשנתות ה-90' בהיותו בן 13, תיאר מצב כלכלי גרווע וקשיי קליטה ממשמעויותם, הפסיק את לימודיו בכיתה י' כדי לסייע בפרנסת המשפחה, שוחרר מהצבא על רקע סירובו לשרת בתפקיד שהוצע לו ומאז משולב בשוק העבודה.

נמסר, כי החל מחודש אוגוסט 2020 בתו הקטינה עברה להתגורר עם גראותו המתלוונת והבן הקטן מתגורר איתנו. הנאשם תיאר כי נושא למATALונת לאחר שהכירו בשידוך וכדי לשמח את אמו לאחר פטירת אביו. השניים התגוררו בבית אמו. הנאשם תיאר כי לאחר שנולד בנים, יחסה של המתלוונת כלפי השתנה לרעה והוא לא קיבל ממנה יחס ראוי. מסר, כי היום הוא מבין שהמתלוונת חוותה אז קשיים משלה וכן מסר שבודיעבד הוא מבין כי הוא אשם בפירוק המשפחה והשתנהגותו לא הייתה ראייה.

ה הנאשם מודה באמור בכתב האישום. מודה, כי הכה את המתלוונת ולעתים גרם לה לסייעים כתוצאה מכך וכן אמר עליה. הנאשם תיאר, כי חשש שהיא תעוזב אותו. לדבריו, בעבר אמן הכחש את מעשי אך כיום הוא מודה בהם.

ה הנאשם תיאר שהעיר רבות למATALונת כי רצה לחנן אותה וכיום מבין שאלת גרמו לה לחשוש השפה ממושכת.

ה הנאשם תיאר עצבות ודיכאון לאחר שאשתו עזבה אותו ומסר שבשל הפרידה לא היה מסוגל להתרכר ולהקח חלק בטיפול במרכזי למניעת אלימות, שם שולב בעבר.

ה הנאשם הביע נוכנות להשתלב ביום הכל טיפול שיוצע לו.

ה הנאשם הביע חשש מעונש מאסר, שכן אמו לא תשודד באופן נפשי את ריצוי המאסר.

בפגישה עם המתלוונת, תיארה כי גילה במשפחה עם תפיסות הדגולות באלים ושתלטנות גברית. תיארה אלימות נמשכת של הנאשם כלפי הcolaלט שימוש בשפה משפילה, קללות וכן מעשי אלימות פיזיים רבים, שהחלו לאחר לידת הבן הבכור. תיארה, כי האלים החמירה כשהתנתקה לו. כמו כן, תיארה כי הנאשם הרבה לעקב אחריה וכן הרחיק אותה בהדרגה מחברותיה ובני משפחתה. המתלוונת תיארה איזומים שונים, שאת חלקם אף הוציא לפועל וכן תיארה מעשים רבים של אלימות פיזית ומעשי ביזוי והסתה שנעשו בפני הילדים, והאשמות חזרות כלפייה.

המתלוונת תיארה פגיעה משמעותית שנגרמה לה כתוצאה מהמעשים וקשהים נפשיים המטופלים עד היום. כמו כן, תיארה הסטה של הילדים כלפיה מצד הנאשם גם לאחר הפרידה שהביאה לנתק ביניהם ועד היום בנה מסרב לשוחח

ומה, דבר המטופל על ידי הרשות. הודגש, כי הנאשם עצמו מכחיש שפועל בדרך של הסתה.

שירות המבחן התרשם ממי שחוותה התעללות ארוכת שנים שהוא נפשית, רגשית, פסיכולוגית ופיזית. ההתעללות המורכבת גרמה למצלוננת פגעה ממשמעותית וקיימים סימפטומים פוסט טראומטיים הנחווים עד היום.

ביחס לנายนם, שירות המבחן התרשם ממי שגדל במשפחה פטריארכלית, אלימה ונוקשה, שהשפעה עליו מאז ילדותו. הנאשם היה חשוף לאלימות מרובה כלפי אמו והזדהה עם דמות האב האלים. הדבר הנע את תפיסותיו ואת התנהגותו במהלך הקשר עם המצלוננת והוא פעל כלפי באופן נוקשה, שתלטני, כוחני ואכזרי על מנת לשלוט בה ולקבל ממנה יחס שנראה ראוי בעיניו בקשר הזוגי.

שירות המבחן התרשם, כי גזר הדין שהוטל על הנאשם גרם לו לערעור תפיסותיו ולהתחלה של בחינה מחודשת והוא מבטא רצון לשינוי במסגרת הליך טיפול.

ציינה מידה גבוהה של אחירות מצד הנאשם לפרנסת משפחתו ויציבות תעסוקתית ממשמעותית וכן הצהרתו כי מעוניין לקיים אורח חיים נורמלי. בצד זאת, שירות המבחן התרשם מהנורמות המופגמות שగרמו לנายนם להתנהג באלימות קשה מאוד ואכזרית, לאורך זמן, תוך הבחשה ממשמעותית של הביעתיות בתנהגותו והצדקה מעשי. ההתרשםות היא, כי בשלב זה ההודאה היא חלקית וראשונית ודורשת הליך ארוך ומשמעותי. כמו כן, מתרשים מכך נפרדות ממשמעותיים ואי השלמה נפשית עם הפרידה.

ההערכה כי מקומה של רמת סיכון גבוהה מאוד כלפי המצלוננת.

מכאן המלצת שירות המבחן לענישה מוחשית. עם זאת, ככל שבית המשפט יראה לנכון לאפשר שילוב בהליך טיפול, נתבקש דחיה משמעותית על מנת לבחון אפשרות שילובו של הנאשם במסלול האינטנסיבי ב"בית נעם" וכן כדי להעביר את הטיפול לקצינת מבחן אחרת.

8. כפי שילמד עיון בתיק, הتفسיר הבא שהוגש לבית המשפט לצורך מעקב אחר ההליך הטיפולי וכן השלמת ההתיחסות בנוגע לילדיו של הנאשם, כמצאות בית המשפט המחויז, ושנעדר מהتفسיר הראשון, התקבל רק בחלוף כשנה.

בתסקיר מתאריך **12.5.2022** נמסר, כי במהלך התקופה שלחלפה הנאשם פנה באופן עצמאי לטיפול פרטני במרכז למניעת אלימות באשקלון. לדעת שירות המבחן, אין בכך כדי לצמצם את רמת הסיכון הגבוה וליתר את הצורך בשילוב הנאשם במסלול האינטנסיבי ב"בית נעם".

נמסר, כי מזה השנה הנוכחי משולב בשיחות פרטניות אחת בשבוע, מגע באופן קבוע ומשתף פעולה. בתחילת הקשר הנאשם היה נסער ומוסוף מההליך הפלילי, חשש מאוד מהמחירים האישיים הצד העיסוק במורכבות המשפחתית ובכך שבתו עזבה את ביתו ועברה להתגורר עם אמה, כאשר הבן נשאר להתגורר עמו. במקביל, בשל הנזקקות הטיפולית

הוצע לנאשם להשתלב ב"בית נעם", אך למורות הצהרותיו שהוא מוכן לעשות זאת, בפועל הוא התקשה להתגיים למלון.

במהלך הקשר לטיפולו הפרטני, הנאשם עבר תהליך של שיתוף ושל חיבור בין חיויות ילדתו לעמדותיו שהצדיקו אלימות, האלים שנקט בה והאופן שבו הייתה הרכבתו לקשר הזוגי. הנאשם הצליח להכיר בצריכה הנפרדים של המתלוונת, אך גם התקשה להתמודד עם ניתוק הקשר עם בתו וטען כלפי המתלוונת כי היא זו שגורמת לניכור.

הנאשם הביע שביעות רצון מהטיפול בו משולב.

הנאשם מתמיד בעבודתו ומתגורר בביתו עם בנו בן ה-16 עם אמו החולה שאומה הוא סועד.

משיחה עם המתלוונת, מסרה כי היא והנאשם אינם בקשר, למעט עניינים הנוגעים לילדי המשותפים. כמו כן, המתלוונת השלים טיפול פרטני במרכז למניעת אלימות במשפחה ושיתפה, שהטיפול סייע לה בחיזוק הביטחון העצמי. המתלוונת חוות פגעה טראומטית קשה שאיתה היא מתמודדת עד היום. כן תיארה, כי בשנה וחצי האחרונות בתחום עזבה את בית אביה, הנאשם, ומתגוררת עמה לאחר שהנאשם הסית את הבית נגדה.

שירות המבחן לוקח בחשבון את מכלול הנתונים לרבות המאמץ שركע הנאשם לשתף פעולה בקשר לטיפולו, הרצונו להמשיך בו, אי פתיחת תיקים חדשים, העובדה שמנגד את בנו ומסייע לאמו. שירות המבחן חוזר על הערכת הסיכון הגבוהה.

בנסיבות אלה, שירות המבחן חוזר על המליצה להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומציבת גבולות, תוך התחשבות בשיטוף הפעולה בהליך הטיפולי עד כה.

9. בהמשך לדין שהתקיים ולטענות שהעלתה ההגנה במהלך, התקבל תסקיר נוסף בתאריך **2022.7.12.** במסגרתו הגיעו להבאה לידיות בית המשפט, כי גם לאחר קבלת עדכון מפורט מהמרכז למניעת אלימות במשפחה, לא התרשמו מההתפתחות טיפולית משמעותית מאז הדיווח האחרון ולא אומצו טענות ההגנה הנוקבות בדיון. נמסר, כי הנאשם מגיע באופן רצוף לפגישות הטיפוליות. הנאשם מצליח להכיר יותר באחריות שלו להתנהגו ולקשר שבין חיויות ילדותו לעמדותיו כיום. הנאשם ביטה רצון לתקן את נזקי האלים במשפחה, ולקח אחריות בינם. עם זאת, נחוצה עבדה טיפולית המשכית וארכות טווח.

כן התקבל מידע מגורי הטיפול בחלוקת לשירותים וחברתיים וכן מהעו"ס המטפל. נמסר, כי המשפחה מוכרת לשירותי הרווחה מזהה מספר שנים על רקע גירושים בסכום גבוה ואלים מצדו של הנאשם. התקבל מידע על סרבנות קשר של הבית לפני האם לפני מספר שנים וכן סרבנות קשר עד כדי ניכור הורי של הבן לפני האם. במשך תקופה מסוימת לא היה קשור עם האם. מאז ספטמבר 2020 הילדה עברה להתגורר עם האם מעבר דרסטן והקשר שלה עם הנאשם נותק. בהמשך, נעשו ניסיון טיפולו לחudit את הקשר בין הנאשם לבתו, אך לאחר מספר פגישות הקשר נותק לחלווטן לאור מסרים שעברו מהנאשם אל הבית, לגבי האם ומשפחה, שהעניקו את מצוקתה הרגשית של הילדה.

הומלץ על שילוב הבן בטיפול פסיכולוגי בין היתר כדי להכין אותו למצב בו הנאשם יצטרך לרצות עונש מאסר, אך הבן שלל זאת.

ביחס לשני הילדים, הבן בן 17 והבת בת 14, נמסר על תפקוד מצטיין במסגרת חינוך.

נמסר, כי חלק מהטיפול במתלוונת קיבל הדרכה הורית. דוחה כי המתלוונת מעוניינת בשמירה על קשר רציף של הבה עם הנאשם ו אף הייתה מוכנה לשלם עבור טיפול פרטי עבורה.

בשיחה נוספת עם הנאשם נמסר, כי הוא עסוק בעיקר בתעסוקה, בbijlio עם בנו ובסיוע לאמו החולה. הנאשם הביע סיפוק מחידוש הקשר לאחרונה עם בתו וכן מהמרחב הטיפולי. הנאשם חזר על עדות המקובלות אחראיות על התנהלותו, ודיווח על תובנות משמעותיות. ביחס להמליצה אותה דחה בעבר לשילוב ב"בית נעם", הנאשם מסרCut, כי איןנו זכר שהוצע לו שילוב ב"בית נעם" וכן מסר, שלא היה מודע אז להיווטו אדם אלים ולכן סירב להצעה. גם כיום הנאשם מביע אמביוולנטיות ביחס לשילוב הטיפול אינטנסיבי, אך בסופו של דבר ביטה נכוונות לבחון את המוגרת המוצעת.

שירות המבחן חזר על ההתרשות הקודמת ביחס להערכת המסוכנות ולנזקקות הטיפול המשמעותית. שירות המבחן מציע לנצל את ההליך המשפטי הנוכחי כדי לרטום את הנאשם לטיפול במסלול אינטנסיבי ב"בית נעם". לשם כך נתקשה דחיה של הדיון.

10. בתסaurus מיום **9.11.2022** נמסר, כי הנאשם נקלט ב"בית נעם" באשקלון מאז תחילת חודש אוגוסט 2022. דוחה, כי ההתאקלמות הייתה הדרגתית וכך גם הפתיחות לשיתוף. נמסר, כי ביחס לשלב בו נמצא במסגרת, הנאשם משתף מעט. נתקשה דחיה נוספת כדי לעקוב אחר סיום שלב המסלול המשולב ומעבר למסלול מרכז ים, כאשר הערכה היא כי יש בהליך המשפטי כדי לרטום את הנאשם להמשך טיפול ושיתוף פעולה.

11. בתסaurus מיום **13.4.2023** דוחה, כי הנאשם עתיד לסייע את מסלול מרכז היום בתחילת חודש מי. דוחה, כי הנאשם שומר על כללי הבית, מתיצב בזמן למפגשים, הרשים כ adamant נעים הליקות העורק מאיץ לשומר על קשר תקין עם חברי הבית. זאת, מצד חוסר ביטחון עצמי. בתחילת)testה הנושא בקריאת סיטואציות חברתיות ובדחית סיפוקים ופועל מתוך דחפים אימפרטיביים. עם הזמן, למד להקשיב לאחר ולהגיב באופן מותאם יותר. מאז כניסה לבית, לא ניכרו דפוסי התנהגות תוקפנית וניכר שהוא מייצר דמיון עצמי שיתפס כחויבו.

ה הנאשם תiar בטיפול הפרטני והקבוצתי את התנהגותו האלים והכיר בכך שגרם למתלוונת. למרות דבריו, ניכר שהוא מתקשה לגנות רגש אemptiy וצין כי יתכן שהדבר נובע מכעס כלפי שמקורו במאבק משפטי רכושי שעדיין מתנהל. ההתרשות היא מפער בין האלים והאוצרות שבה פעול בעבר כלפי המתלוונת לבין האופן השקט הנחווה משנותו ב"בית נעם". נקבע, כי קיימת נזקקות טיפולית ויש להציב מטרות להמשך טיפול.

בשיחה עם המתלוונת צינה שאין בין בגין ובין הנאשם קשר הקשור בקשר לילדי מתווך על ידי גורם שלישי. המתלוונת דיווחה על החלטת בית המשפט לענייני משפחה לפיה הבית תישאר בחזקתה והבן בחזקת הנאשם, תיארה שתומכת ומעודדת המשך הקשר בין בגין הנושא למטרות ההסתה של הנאשם לגבי הקשר עם הבן, שעדיין מנוטק ממנו.

בשיחה עם גורמי הטיפול במחלקה לשירותים חברתיים, תוארה מערכת יחסים משפחתיות מורכבת וצינה התנוגדות של הבן הקטן לקשר עם האם, על רקע היתכנות של ניכור הורי מצד הנאשם כלפי האם. תואר קשר רופף בין הבית לנאים וקשר רופף מאוד בין הילדים עצמם.

שירות המבחן מצין את גורמי הסיכון והסיכון, לרבות הקשר הטיפולי המתקיים תקופה ארוכה וחוזר על ההמליצה כי

למרות ההשתלבות בהליך טיפולי משמעוני, נחוצה ענישה מוחשית ומציבת גבולות. ואולם, אם בית המשפט יעדיף את הפן השיקומי חרף חומרת העבירות והימשכותן לאורך השנים, ניתן יהיה להמשיך בהליך הטיפולי במסגרת עבודות שירות בצד צו מבחן.

טענות הצדדים לעונש

12. בתאריך **21.5.2023** נשמע טיעון הצדדים לעונש.

המואשימה הגישה טיעון לעונש בכתב [במ/1]. המואשימה עמדה על הערכים המוגנים אשר נפגעים כתוצאה מעבירות אלימות בתחום המשפטה וכן הפניה לאסמכותאות ולהנחיית בית המשפט העליון בדבר הצורך להילחם באופן ממשי ומהמיר בתופעת האלים במשפחה.

המואשימה הפניה לכך שמדובר בריבוי עבירות שנמשכו על פני כשבע שנים, חלקן בנסיבות הילדים הקטינים או כאשר אמו של הנאשם בבית. כמו כן, הפניה לעצמת האלים ומידת האזריות שבמעשה הנאשם, להם נלווה התעללות نفسית חריפה, כפי שעלה במהלך המשפט ופורט בהכרעת הדין.

המואשימה הפניה לモבאות מתוך הכרעת הדין להמחשת הנسبות הקשורות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה במתלוננת. המואשימה הפניה גם לモבאות מתוך הכרעת הדין, מהן עולה כי הנאשם לא فعل כדי לכפר על מעשיו וכן המשיך בפגיעה במטלוננת ובהשחתת פניה במהלך עדותם. כמו כן, הפניה למסקורי שירות המבחן המלמדים על ההתחומות של המתalonנת עם פגיעה טראומטית קשה עד היום.

המואשימה הפניה למסקורי שירות המבחן ועמדה על כך שגמ לאחר תקופה של כשנתיים, גם כום, באיזון האלמנטים, נדרשת ענישה מוחשית ומציבת גבולות ובהסתיגות ציון, כי אם בית המשפט יעדיף את הפן השיקומי ניתן יהיה להמשיך אותו לצד עבודות שירות.

לדעת המואשימה, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים בנסיבות שתוארו היא ביןונית-גבוהה. בנוסף, אין שיקולי שיקום מצדיקים סטיה לקלוא ממתחם הענישה, וזאת גם לדעת שירות המבחן.

המואשימה הפניה לדוגמאות שונות מן הפסיקה וביקשה להזכיר מהן לעניין מתחם העונש ההולם בשינויים המחייבים.

לדעת המואשימה יש לקבוע מתחם עונש הולם של 44 עד 80 חודשים בפועל, לצד ענישה נלוית.

המואשימה סבורה שיש לתת בכורה לשיקולי הגםול וההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם וגם על פני הטיעון של פגעה אפשרית באמו של הנאשם ובבן המשותף. לדעת המואשימה מדובר בנזק משני של פגעה בקרובי משפחה, אשר מתקיים בעניינים של כלל הנאים בעבירות אלימות במשפחה. המואשימה גם מפנה לכך שבמהלך התקופה הבת מתגוררת כום עם המתalonנת בשמורת מלאה. בכלל הנسبות, עותרת המואשימה להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם וענישה נלוית של מאסר על תנאי, התcheinות, קנס ופיצוי.

13. **ההגנה** הגישה מסמכים לעונש:

ג/3 - אסופת מסמכים מבית הספר בעניינו של הבן הקטין - תעוזות סיום החל מכיתה ז' ועד ממחצית כיתה י"ב מחודש פברואר 2023 המלמדות על הצעינות בלימודים והישגים בתחום החברתי וכן תעוזות סיום בית ספר יסודי המלמדות על הישגים דומים.

ג/4 - אסופת תעוזות הצעינות של הבן הקטין במהלך שנותיו במערכת החינוך בתכניות העשרה שונות.

ג/5 - תיק רפואי של אמו של הנאשם, המלמד על ההיסטוריה רפואית קרונית של האם ילידת 1946.

ג/6 - אישור על היות הנאשם מטפל יחיד באמו בצויר מסמכים רפואיים.

ג/7 - אסופת מכתבי המלצה של הנאשם מקום עבודתו במשך כ-17 שנים וכן הקשיים במקומות העבודה עקב היעדרותו במקום העבודה בתקופת טיפולו ב"בית נעם". המכתב מדגיש את הישגיו של הנאשם לעבודה ואת אישיותו הカリיזמטית והסוכחת המהווה מודל לחייבי וכן מכתבי סיכום ופרידה מ"בית נעם". צוין, כי המשימה העירה שפרט למסמך אחד המסמכים שצורפו לא נושאים תאריך ולא התייחסות רשמית של זהות הכותבים. ב"כ הנאשם הצהיר לפרוטוקול שמדובר בגורמי טיפול.

14. ההגנה הפנתה למספר עבירת שבוצעו בין השנים 2005 עד 2016 ושהסתכו במשיכה בשיער, מכיה על הגוף, סטירה, דריכה על רגל, שפיכת כס מים, הצמדת פקק בקבוק קולה מפלסטייק וזה החבלה היחידה שיש בתיק. מלבד להקל ראש, נטען כי מדובר במעשים שלא ברף הגבוה. ההגנה מפנה לכך כי גם האיומים בהתאם לפסיקה הנוגנת אינם במדד הגבוה, אלא חלק משיח פסול של הנאשם לפני המתלוננת.

נטען כי מדובר ברכץ של אירועים, כולם ברף הנמור, ללא שימוש בנשק חם או קר, ללא חבלות ממשמעות.

ההגנה הפנתה לכך שהבת המשפט נולדה לאחר האירוע המשמעותי שבכתב האישום. נטען, כי מועד הגשת התלונה בינואר 2017 היה עת התקיימו הליכים משפטיים בין הצדדים ולא בקשר ישיר למעשה זהה או אחר.

ההגנה הפנתה לכך שמתחם העונש שקבע בית המשפט בגין הדין המקורי הוא 30 עד 60 חודשים מאסר ולאחר התקונים שנעשו בכתב האישום, גם המתחם צריך לסתות בהתאם.

נטען, כי הנאשם שעומד היום בפני בית המשפט הוא לא אותו אדם שעמד בפני בית המשפט לפני מספר שנים וקיים הבדל גדול מבחינת הבנת הנאשם והשיקום בעבר.

נטען, כי הנזק שנגרם הוא לא נזק חמור וכי רמת האכזריות והתעללות היא לא ברף הגבוה.

נטען, כי יכולת של הנאשם להבין את מעשיו כעולה מהנסיבות ולאור עברו וגם מסיבות תרבותיות, הייתה מוגבלת. הנאשם היה נתון במצבה נפשית, גם שאינה מקהה את מצוקת המתלוננת.

ההגנה הפנתה לפגיעה הקשה בבן שנמצא בשמורת הנאשם.

נטען, כי לנאים נגרמו נזקים כתוצאה מההילך.

נטען, כי נטילת האחריות מצד הנאשם היא מלאה וחזרתו למوطב היא מלאה ומוחחת הלהקה למעשה.

כמו כן נטען, כי במהלך התקופה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים ושיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול ללא סיג. ההגנה הפנתה לכך שמדובר בחלוף זמן משמעותי ביותר וחיריג.

ההגנה טענה, כי מאמציו של הנאשם לתקן ושיפור מעשיו רבים ביותר.

ההגנה הפנתה לנסיבות ילדותו של הנאשם שחי בסביבה אלימה שפגעה גם בגופו וגם בנפשו.

נטען, כי מתקיימים כל הקритריונים שבוחק ובפסקיקה כדי להביא לסתיה ממתחם העונש ההורם.

נטען, כי לאור הנسبות הננספות של התלוים בו - בנו הקטן ואמו שאיתה הנאשם סוד - יש להימנע מהטלת מאסר בפועל. בהקשר זה ההגנה הפנתה לפסק דין של בית המשפט לענייני משפחה, שם נקבע באופן חריג כי הקטן יהיה בשמורת בלעדית של אביו.

ההגנה מפנה להמלצת שירות המבחן להטלת ענישה מוחשית ולדעת ההגנה הכוונה היא לעובדות שירות המהווה ענישה מוחשית.

ההגנה הפנתה להחלטה בערעור הפסлот בהליך זה וגם בהליך אחר וקבעה כי חזקה על בית המשפט ששולק את הדברים ואת שיינוי הנسبות לבב פתוח ובנפש חפוצה תוך מתן משקל מכריע לתסוקיר.

ההגנה טענה, כי הממציאות של מסוכנות כלפי המתлонנת בתסקרים הראשונים השתנתה ואין כעת מסוכנות של הנאשם לחברה, אלא אל מול השיקום המשמעותי שעבר הנאשם עומדים רק שיקולי גמול והרתעה. בהקשר זה, ההגנה מפנה גם לעמדת המתлонנת שאינה חששת מה הנאשם.

ההגנה הסתירה מטעון המאשימה שאינה לוקחת בחשבון כלל את ההליך הטיפולי.

لدעת ההגנה, השני המהותי בא לידי ביטוי החל מהתסוקיר השני ועד התסוקיר העדכני. ההגנה הפנתה לכך שה הנאשם פנה לטיפול פרטני עוד לפני שהופנה ל"בית נעם". ההגנה הפנתה לכך שה הנאשם סיים את הטיפול ב"בית נעם" בהצטינותו.

لدעת ההגנה, התסוקיר האחרון נותן עדיפות לפן השיקומי.

בקביעת מתחם העונש, ההגנה מבקרת את עמדת המאשימה שטענת כיום למתחם ענישה גבוהה יותר מזה שנקבע בכתב האישום הקודם. ההגנה רואה בכך ערעור על גזר הדין המקורי שככל לא הוגש.

لدעת ההגנה, האסמכתאות אליהן הפנתה המאשימה חמורות יותר ונקבעו מתחמים מקלים יותר, כך שאין כל תמיכה בפסקיקה למתחם אותו טענת המאשימה. בעניין זה יער, כי ההגנה הפנתה בין היתר לאסמכתאות שככל הנראה הופיעו בנוסח קודם של טיעון המדינה שלא הוגש לתיק, והובחר לצדדים במעמד הדיון כי בית המשפט ייחס למאשימה אף ורק טיעונים המצויים במסמך שהוגש לתיק.

لدעת ההגנה יש לקבוע מתחם ענישה המתייחס מספר חדש עבודות שירות ועוד מאסר קצר ובמקרה זה, בשל שיקולי השיקום, יש להימנע מהטלת מאסר לRICTי בפועל ולהפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות.

15. **הנאשם** בדבריו האחרונים בבית המשפט, מסר שהוא מתרגש. הנאשם קרא מן הכתב ברוסית והדברים תורגמו לבית המשפט. הנאשם מסר, כי היום הוא לא אותו אדם שהיה לפני כמה שנים. הנאשם מסר, כי הוא גדול בבית מאד אלים ולא היה מי שסביר לו איך להתנהג. היום הוא מבין איפה הוא טעה ולוקח אחריות ונמצא תקופת בטיפול. הוא מצטרע על כך ומבקש סילחה מהמתלוננת. הנאשם מסר שלא יחזיר על מעשיו וմבקש להתחשב בכך שלו ובאמו החוליה. הנאשם בקש שלא יוטל עליו מאסר כדי לא להרeros את השיקום שלו ואת החיים של הילדים שלו ושל אמא שלו שהיא חוליה ואין מי שיטפל בה.

16. להשלמת התמונה ציון, כי לקראת המועד המקורי שנקבע לשימוש גזר דין (שנדחה בשל העומס החרג עלי המותב, לרבות בעניינים של עצורים), הוגשה בקשה ההגנה לדחיה נוספת לצורך קבלת תסקير נוסף. ההגנה צינה, כי בהתאם לבחירתו שנערכ עם קצינת המבחן, הנאשם החל טיפול בשלב "בוגרים" ב"בית נעם" מזה חדש ולמשך 6 חודשים.

הבקשה לדחית הדיון לצורך קבלת תסקיר נוסף בעוד מספר חודשים נוספת. מובהר, עם זאת, כי לצורך הדיון בית המשפט מניח לזכות הנאשם את הדיון שנמסר מבא כוחו וכי הנאשם נמצא בשלב טיפול מתקדם בקבוצת הבוגרים ב"בית נעם".

קביעת מתחם העונש ההולם:

17. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם **לעיקרון ההלימה** ולפי נדרש **יחס הולם** בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין **סוג ומידת** העונש המוטל עליו.

בשימוש עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנהוגת; ונסיבות הקשרות ביצוע העבירה.

18. רבות נכתב על הערכים המוגנים העומדים בסיס עבירות האלים במסגרת המשפחתית. בעניין זה בית המשפט העליון חוזר ועמד במהלך השנים על חומרת העבירות במסגרת המשפחתית ועל חובת בית המשפט לתרום את תרומתם למלחמה באלים במשפחה, בהתאם לנסיבות הענישה המוטלת בפועל. ראו, למשל, ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל:**

"**מעשי האלים בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות האלים. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישרו יחס אהבה, הרמונייה וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים המשפחתה לתופעה העומדת בוגוד عمוק לחוש הצדקה האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחתה מופעלת האלים, על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערו הכוחות הם גדולים כשמדובר באלים כלפי קטינים או בת זוג. לא אחת קיימת תלות חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות האלים, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בעבירות אלו.**"

ראו גם רע"פ 7513 מרעי נ' מדינת ישראל:

"גע האלים במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודים של החברה בישראל, ועל בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של עונשה שמשמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי הד וברור לעבריini האלים במשפחה".

...

"לא די ברטוריקה מرتיעה המוקיפה את עבירות האלים במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקין הדין בעונשה הולמת".

ראו גם רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל, שם הונחו בת המשפט להעדיף שיקולי גמול המבוססים על נסיבות המעשה ומידת האשם, על פני שיקולים פרטניים, וזאת עוד לפני תיקון 113 להבנית שיקול הדעת השיפוטי בעונשה:

"UBEIROT ALIMOT VEAZIMIM BICALL, VECNAGD BNOTOT ZOG BPERET, HAFKOZA ZA MCBER LERUA
CHOLLA ASHER BATTI HAESHPUT MIZOIM LEHIAVK BAHA. NCON HOA OMNM CI AIN BCK CDI
'LEHOZIA' AT NSIBUTIO AEISHUT SHL HANASHM KONKERTI MN MASHVOAH AOLOM DORSH
HEDBER MTHN MSHNA TUKF LAOTIM AINTERSIM SHL GMOL VSHL HERTUA, HN SHL HEBRIYIN
UCZMO VHN SHL HEBRIYINIM BCOCH".

ראו עוד דברי בית המשפט העליון בע"פ 669/12 עמיאל נ' מדינת ישראל:

"קשה להلوم כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדין רווחת התופעה של אלימים במשפחה, ובמיוחד אלימים נגד בת זוג, مثل היותה רכושו וקנינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פורי כוחות פיזיים, לעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרכזים בין כתלי הבית כסهام סמוים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחריר של עבירות אלימים במשפחה, תוך הכרה בעויל ובנכז הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה".

ראו גם במקרה נוסף, שהאמור בו מתאים לפחות לנוינו בע"פ 10/792 מדינת ישראל נ' פלוני:

"...פעמים רבות, שרוי התוקף בكونספסיה שגואה לפיה אין בכוחו של החוק לפרק
את מפתח ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנוהג במשפחהו כרצונו, כמו הייתה קניתנו.
אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלים במשפחה, מעיצימים את
הסכמה הנש��ת מן התוקף".

אליה היו מוקצת דוגמאות להנחייתו של בית המשפט העליון במהלך השנים ביחס לתקפид בתא המשפט במאבק באלים במשפחה.

19. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ט לחוק העונשין) יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

הנזק שנגרם מביצוע העבירות - מעשי הנאשם כלפי המתלוונת פגעו בה בכל רוחבי אישיותה וקיומה. הנאשם הפך את חייה של המתלוונת לבתיה נסבלים, לאורק זמן, כשהוא מצר את עצה, מבקר אותה ושולט על מעשה, משפיל אותה, מעניש אותה ומכה בה בכלל עת שבה לדבריו לא תפקדה באופן מספק, בין כאשה עובדת, בין ככלה, בין כאם ובין קרעה.

חלק שליטות הנאשם במתלוונת הצר את עצה והפעיל עליה סנקציות ב מגעה עם בני משפחתה הקרובים ועם חברותיה לעובדה, תוך שהוא מפגין גילוי קנאה כלפיה, שהלכו והסלימו. כתוצאה לכך, נפגעו חירויותיה הבסיסיות של המתלוונת כאדם, הזכאי להגשמה עצמית, לחים בכבוד ובכבוד, לחופש ביטוי, תנואה ומערכות מחשבתיות וככללית.

מהכרעת הדין עולה, כי הפגיעה הפיסיota במתלוונת כתוצאה ממשעי התקיפה והכאב הפיסי שהסביר הנאשם למתלוונת בהתנהגותו במהלך השנים הם רק חלק מכל הפגיעה והסלול שגרם לה הנאשם.

לענין ההיבט של הפגיעה הנפשית בעבירות אלימות במשפחה ראו, למשל, ע"פ 11/4875 מדינת ישראל נ' פלוני:

"...אין צורך להרחיב על ההשלכות הנפשיות מרחיקות הלכת של מעשי אלימות במשפחה, אשר במקרים רבים ממשיכות להשפיע על חייה של הקורבן לאורק זמן..."

...
פציעים נפשיים נוטים להגlijid באיטיות, בניגוד לעתים - לפצעים גופניים, שיש שאינם מגלדים לעולם. הנזק הנפשי, אם כן, עשוי להיות חמור ועוצמתי ואין כל מקום להקל בעונשו של מי שבמעשי גرم אך (או בעיקר) לנזק צזה".

דברים אלה אשר נכתבו גם בגזר הדין המקורי קיבלו ביטוי מוחשי, חיזוק ואיוש בנסיבות ובדיוחים שהביא שירות המבחן מגוריית הטיפול השונים וכן מהתרשםות שירות המבחן מהשילובות עם הנאשם ועם המתלוונת, בתסקירים שנפרטו בפני בית המשפט במהלך התקופה שחלפה מאז.

נזקי המתלוונת, המשפיעים עליה ועל תפקודה עד היום, פורטו בתסקירים. פורט הטיפול לו נדרשה ושאותו קיבלה במסגרת מחלוקת הרווחה. הטיפול הסתיים, אך המתלוונת סובלת עד היום מהתסמיינים טראומה שהם תוצאה האלים רבת השנים.

אשר לפגיעה הфизית, בית המשפט מפנה לממצאים המפורטים שבהכרעת הדיון ביחס לסימני החבלה הфизיים שהותרו מעשי הנאשם על גופה של המתלוונת במהלך השנה. סימנים אלה, שהמתלוונת טרחה ועמלה להסתר מסביבתה בדרכים כושלות שונות, נצפו והובחנו על ידי חכירה לעובדה, בשני מקומות עובודה שונים בתקופות שונות. ראיות ברורות אלה, לא נכללו במפורש בכתב האישום ולא קיבלו ביטוי בראשית הוראת החקוק, אף שיכולים היו להיות מוכללים בו, ובכך מקל כתוב האישום עם הנאשם. עם זאת, מדובר בעובדות מהוות במובاهך חלק מאותן **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** בהן מתחשב בית המשפט בהערכת מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים ומידת אשמו של הנאשם (ראו והשוו גם רע"פ 5434/17 פלוני נ' מדינת ישראל, בפרט מפסקה 12 ואילך).

כאמור שоб, במסגרת הליך העreauו בית המשפט המחויז מצא לנכון להטעבר ולהעיר בעניינים מסוימים הן במישור הרשעה והן בגזר הדיון. בית המשפט נמנע מהטעברות במצבו עובדה שבהכרעת הדיון וכן באופן הערכת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וכפועל יצא מכך גם בתחום הענישה שנקבע, ובאופן שבו נבנה.

אשר על כן, הנאשם לא יוכל להיבנות מטענות מקרים העומדות בסתריה חיונית לריאות שהובילו בפני בית המשפט ולממצאים מפורטים שנקבעו בהכרעת הדיון, וראו גם סעיף 40 לחוק העונשין.

כמפורט בהכרעת הדיון, במהלך עדותה, וכן ביוםנים שכתבה המתלוונת, עלן תיאורי כאב פיזי ונפשי, תסכול, ייאוש ותחות חוסר מוצר שלו אט חיה תחת שליטת הנאשם לאורך זמן.

בקשר זה, יש להפנות גם לרצף האירועים שהובילו בסופו של דבר לעזיבתה הסופית של המתלוונת את הבית בספטמבר 2016, שאז ההסכמה במעשי הנאשם, באופי האיים וביחסו הכלל הביאו את המתלוונת לכדי חשש עצם ממשי וكونקרטי לחיה.

נוכח האמור לעיל, וכן ממצאי ההחלטה, מתחייבות המסקנה, כי מידת הפגיעה בביטחון, בשלות נפשה ובחירהה של המתלוונת, אשר הולכה והסלימה עם השנים, הינה ברמה הגבוהה.

20. ההגנה הפנתה בטעונה לסעיפים קטנים 7-5 בסעיף 40ט לחוק העונשין, הקשורים בסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, מידת התובנה שלו בעת ביצוע המעשים, הפסול במעשיו, וקשייה את הדברים רקע של הנאשם, כפי שפורט בתסקרי שירות המבחן. הדברו למעשה, בטיעונים הקשורים מבחינה משפטית לשאלת הערכת מידת **האשם**.

כיום, הנאשם לא חוזר על טענותיו מן העבר, עת הציג עדמות של התחשות לעבירות במישור האחוריות והצדקה התנהגותו, תוך הטלת אחוריות על קורבן העבירה, במישור הענישה. הטיעון התרבותי, כתיעון מצדיק וממעיט באחריות, בשלב הדינמי הקודם, אינו נתען עוד על ידי הנאשם כיום, אלא נתען טיעון המציג את הרקע לביצוע העבירות בהקשר של מידת האשם. כפי שיפורט גם להלן, אין סבורה כי מדובר בשינוי רטורי בלבד, או תוכזה של חילופי הייצוג בלבד. מדובר בתהילך, שייחן להלן גם במסגרת הערכת הטיעון המרכזי של ההגנה בדבר שיקולי השיקום.

מכל מקום, הטענה בדבר הפחתה במידת האשם של מי שנרג באלימות במסגרת המשפחתית על רקע המשפחה בה גdal והערכיהם עליהם התchner, איננה טענה שבית המשפט יכול לבטל לוחוטין. לאばかり הוראת המחוקק היא, כי בקביעת המתחם בית המשפט מתייחס, מצד הננתונים העובדיים של מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים, גם לשאלת של מידת האשם.

לעתים, נועשים מעשים חמורים מאוד הפגעים פגעה מרובה בערכיהם מוגנים, בנסיבות של מידת אשם נמוכה; לעתים, נועירות עבירות 'קלות' או בנסיבות עובדתיות לא חמורות, אך מתוך מניעים פסולים וזרונים ומהידת אשם מרובה.

תסקרי שירות המבחן סייעו לפורס לפני בית המשפט את הקורבנות שהנאשם היה נתן בה, הילד בבית אלים ונוקשה, בו היה חשוף לאילומות של אביו כלפי אמו והפניהם את מדות האב האלים. ללא ספק, חשיפת ילד לאילומות אב כלפי האם, היא קורבןנות בפני עצמה הפגעתה בתפקחות התקינה של הילד, תורמת להטמעת נורמות פסולות העולות להכשילו ולבואל ידי ביטוי המשך חייו. במובן זה, הרקע המשפחתית של הנאשם והקשר שבין עבורי להתנהגותו בגינה הורשע בתיק זה, רלוונטיים בבחינת מידת האשם.

בצד זאת, בית המשפט מפני הכרעת הדיון שם נקבע, כי איות אזהרה ממשמעותי קיבל הנאשם לאחר שנעצר בעבר בגין תלונת המתלוננת, עוד לפני הגשת התלונה שהביאה להגשת כתב האישום שבפניי. הנאשם זאת שוחרר ממעצר, לאחר שהמתלוננת פvlaה לביטול התלונה, סירבה להמשיך ולשתחף פעולה בחקירה ומסרה כי איננה חשושת מהנאשם ומבקשת לשים את הקשר הזרוגי. המתלוננת תיארה בעודותה בפיורות את נסיבות ביטול התלונה לרבות וכן תיארה את הבטחת השווה של הנאשם אז להשתלב בטיפול ולא לחזור עוד על מעשי האלים. כפי שפורט בהכרעת הדיון, תקוות המתלוננת נזזה, הנאשם הפסיק באופן חד צדדי את הטיפול וחזר לסתורו ואף ביתר שאת.

21. לצד ההבנה שמדובר בית המשפט לרקע שבו גdal הנאשם בבחינת מידת אשמו, עומדים ס"ק 10, 11 בסעיף 4ט לחוק העונשין. מידת האכזריות וההתעללות של הנאשם במתלוננת והኒצול לרעה של כוחו ומעמדו בקשר הזוגי, ממשמעותיים. זאת, בפרט כאשר הם נבחנים גם על הרקע המדכא והמוחלש גם המתלוננת גdaleה בו, הדומים מבחינה נורמטיבית לזה של הנאשם. אכן, מציאות נורמטיבית ותרבותית דומה שני בני הזוג גדלו בה, אך האחד - הנאשם - היה האלים, המקרבן וזה שגרם את הנזק והשנייה - קורבן העבירה - ספג את האילומות ואת ההשפה ונפגע פגעה מתמשכת.

22. בית המשפט מתחשב בקביעת המתחם במרקלה זה גם במקרים נוספים ובهم משך התקופה (כפי שנקבעה בכתב האישום העדכני בשלב הערוור), וכן בכך שההעברות נעברו בחלוקת שבתוור שני ילדים קטינים, דור נוסף לחשיפה לאילומות משפחתית.

בהקשר זה, בית המשפט מפני הכרעת הדיון גם לתיior של האירוע המפורט בסעיף 4 לפרק העובדות בכתב האישום ולממצאים שנקבעו בעניין זה על פי עדות המתלוננת, המלמדים על מידת ההשפה והbijoo של המתלוננת, כאשר הילדים הקטנים גויסו על ידי הנאשם כחלק ממעשה העבירה.

בית המשפט מפנה גם להתרשומות גורמי הטיפול המובאות בתסקרים לגבי הקשר בין מעשי הנאשם, עמדותיו והתנהלותו גם בתקופת ההליך המשפטי הנוכחי ובין מצבם של הילדים והקשר שבינם ובין המתלוונת. בהקשר זה יצוין, כי במהלך התקופה מאז ניתן גזר הדין הראשון, חל שיפור משמעותי ביחסו הבת עם אמה, המתלוונת.

לסיכום הדברים שלעיל, יש לקבוע כי מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים במקרה זה היא בעוצמה גבוהה וגם מידת האשם של הנאשם ביצוע המעשים היא בעוצמה בינונית- גבוהה.

23. הצדדים הפנו לאסמכתאותanza ומצה לתמיכה בעמדתם העונשית. לאחר בחינת הדברים, בשים לב למפורט לעיל, אין מנוס מקביעה כי עמדותיהם לעונש של שני הצדדים אין יכולות להתקבל ויש לדחות אותן גם בהינתן האסמכתאות אליו הפנו הם עצמם.

להמחשת הדברים יפורטו להלן כל האסמכתאות אליו הפנו הצדדים:

בת"פ (שלום אשקלון) 19-02-68356 **מדינת ישראל נ' צלומביטקו**, הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של תקיפה בת זוג ואיומים. כתב האישום המתווך מתאר חילופי דברים בעלפה ובכתב שבין הנאשם למלוונת, במהלךם בתגובה לשימוש במילוט גנאי, המתלוונת סטרה לנאשם וחזרה למיטהה לישון. אז הנאשם הפרק את המיטה והמתלוונת נפלה על הרצפה. בהמשך לכך, הנאשם איים על המתלוונת בעודו אוחז בסכין "לאנוס זה 18 שנה ולרצוח זה 5 שנים" ולאחר מכן נתן למלוונת את הסכין ואמר לה "קחי שאני לא אעשה לך כלום". בהמשך ניסה להוציא את המתלוונת מחוץ לדירה בכך שדחף אותה ומשך אותה מצוארכה לדלת הכניסה ובתגובה מתחוור הגנה עצמית, המתלוונת נשכה את הנאשם.

בית המשפט עמד על מכלול השיקולים, לרבות שיקולי שיקום שעלו מה特斯קרים וקיבל את המלצה שירות המבחן להטיל על הנאשם עונשה צופה פני עתיד פיזי וצו מב奸.

ההגנה הפנתה לפסק דין זה, אך לא מצאתה כי ניתן להקים ממנו לעניינו, הן מבחינות מספר העברות, עצמתן, תרומתה של המתלוונת לאלימות, הרקע התמכרווי שנמצא בטיפול והמליצה השיקומית של שירות המבחן.

בת"פ 20-09-6763 (שלום ראשון לציון) **מדינת ישראל נ' נבדrisk**, הנאשם הורשעה על פי הודהתה בתקיפה ותקיפה חבלנית של בת זוג. הנ抬起头ה הורשעה בכך שבairou אחד במהלך ויכוח עם המתלוונת, הכתה את המתלוונת באמצעות רמקול בראשה וגרמה לדימום. באירוע השני במהלך ויכוח בין השתיים וכשהיא תחת השפעת אלכוהול, השליכה על המתלוונת מפתח שפגע בראשה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר חדש מאשר אוותם ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 14 חדש מאשר בפועל. בית המשפט התחשב בשיקולים האישיים, לרבות מצב רפואי, העובדה כי השתיים ממשיכות לקים משק בית משותף וכן חרב הרשות קודמות רלוונטיות, הטיל עליה מאסר בעבודות שירות ועונשים נלוויים.

פסק דין זה, אליו הפניה ההגנה, פחות חמור מעניינו בכל הנ吐נים הרלוונטיים ודי בו על מנת לקבוע כי מתחם העונש הוהם שלו עטרה ההגנה בענייננו, איןנו מותאם.

בת"פ (שלום רملה) 16070-08-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, הנאשם הורשע על פי הודהתו באויומים וב-4 עבירות של תקיפת בת זוג. מדובר באירועים שהתרחשו על פני תקופה של ארבעה חודשים. הנאשם הורשע בכך שבאיורו אחד במהלך ויכוח עם המתלוננת במכונית, אחז בפניה ובידה. באירוע אחר הכה את המתלוננת בחלקן האחורי של הראש, אימס עליה "תראי מה אני עושה לך תראי איך בלן אני אעשה לך עכשו" ודחף אותה קר שمعدה. באירוע אחר במהלך שיחת טלפון שקיבלה המתלוננת ויכוח עם הנאשם, תפס את ראשה וטלטל אותו. באירוע אחר תפס בפניה של המתלוננת והשליך אותה על המיטה. וכך עשתה גם באירוע נוסף כשהייתה בהירין. נקבע מתחם שבין צו של"צ ועד שנת מסר, בית המשפט התייחס לשורת תסקרים המלמדים על שיוף פעולה מלא של הנאשם בהליך טיפול, תקופת פיקוח ארוכה בתנאים מגבלים, הירთמות לטיפול בבעית אלכוהול וכן טיפול מעקבי-פסיכיאטרי אותו יזמ. בית המשפטקבע כי אף שאין בכך כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש הוהם, יש להתחשב בעונש בתוך המתחם. בית המשפט קיבל את המלצה שירות המבחן והטיל עונש בתחתית המתחם, צו מבחן, צו של"צ, פיצוי ומאסרים מותניים.

מדובר בפסק דין אליו הפניה שנסיבותו חמורות פחות באופן משמעותי שבפניו ושבו בית המשפט נענה להמלצה מפורשת של שירות המבחן.

בת"פ (שלום קריית גת) 47161-04-16 **מדינת ישראל נ' יונגר**, הנאשם הורשע על פי הודהתו בשתי עבירות של תקיפה חבלנית של בת זוג, שתי עבירות אויומים ועבירה אחת של תקיפת בת זוג. מדובר באירועים שהתרחשו בשני מועדים שונים בהפרש של כשנתיים זה מזה. הנאשם הורשע בכך שעלה רקו ויכוח עם המתלוננת סטר לה ולאחר מכן שהשיבה בחזיב לשאלתו האם היא רוצה להתגרש, אחז בצווארה וגרם לה לסייע אדום ולאחר מכן מכנ אימס עליה כשהוא אחז בסכין מטבח שהרוג אותה. באירוע אחר הצמיד כרית לפניה. באירוע נוסף, לאחר שהרטיבה בטעות את חולצתו של הנאשם, קרא לה לחדר, הצמיד אותה לארון והכה אותה שלוש פעמים בחגורת מכנסי וגרם לה לסייע אדום. בהמשך, לאחר שהפילה בטעות כוס, אימס עליה שירצת אותה. נקבע מתחם ענישה שבין 6 חודשים הניטנים לריצוי בעבודות שירות ל-18 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט התחשב במצבו הרפואי של הנאשם, אשר נמצא בLATI כשר לבצע עבודות שירות, ציין את עדמתה הנחרצת של המתלוננת שלא להעניש את הנאשם עמו היא עדין נמצאת בזוגיות וכן ציין את תסוקיר שירות המבחן שלא בא בהמלצת נוכחות עדותו של הנאשם. בית המשפטקבע כי משיקולי צדק חריגים, בשל הנ吐נים האישיים הפרטניים, יש להסתפק בענישה צופה פni עדיד ובקנס, תוך ציון כי לולא נסיבות אלה היה מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל.

פסק דין זה, אליו הפניה ההגנה, פחות חמור מעניינו ובכל הקשור לקביעת מתחם הענישה מלמד כי המתחם לו טוענת ההגנה איןנו מותאם.

בת"פ (שלום אשקלון) 6473-04-21 **מדינת ישראל נ' אחמדוב**, הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקיפה ותקיפה חבלנית של מי שהייתה חברתו (אך לא בת זוג). באירוע שהתרחש לאחר צריכת אלכוהול משותפת, הנאשם תפס את המתלוננת בפניה, דחף אותה, תפס ומשך בידיה וכן החזיק אותה בגרונה במטרה לרטן אותה. באירוע קודם לכן תקף אותה

בכך שהחזקק אותה בניסיון לרסנה, אך היא הצלחה להשתחרר. בית המשפט קבע כי המתחם בנסיבות מקרה זה של תקיפה ברף חומרה לא גבוהה, הסכמת הצדדים שהתקיפה הייתה לצורך ריסון המתלוננת, אירועים סמוכים וקצרים, כשבRKע צריכת אלכוהול משותפת, נע בין מסר מוותנה ועד שנת מסר והוטל עונש בתחום המתחם.

מדובר במקרה שאין דומה לעניינו כלל ולא ניתן להקש ממנו באופן אמיתי לתחום הענישה.

בת"פ (שלום אשקלון) 61518-12-19 **מדינת ישראל נ' אמר**, הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקיפת בת זוג ושתי בעיריותஇiomim. הנאשם הורשע בכך שבעת ויכוח עם המתלוננת, אשתו, דחף אותה בידי ובהלך ויכוח נוספת יומיים קודם לכן, איים עליה לפגוע באחר שזהו אינה ידועה "או שעת תהי' בהלויה שלו או שתיכם תהיו בהלויה". וכן הורשע בעבירותஇiomim נוספת כלפי מוקדנית של המשטרה, לה אמר בהתייחס לאשתו "אני רוצה שהיא יצא מהבית **שאני אישר את הבית**". נקבע כי האירועים במועדים סמוכים כאשר הרקע נקודתי, המתחם נع בין "מסר מוותנה על דרך פעולה יכול ורוצה בעבודות שירות ועד שנת מסר". בית המשפט התייחס לנסיבות העולה מהנסיבות, לביקשת המתלוננת שהנאשם יחזיר להtaggor עמה, לנתחים אישיים חריגים של הנאשם הן במצב רפואי, בתחום הנפש באופן שלא אפשר בחינת התאמה לעבודות שירות והסתפק בענישה צופה פניו עתיד.

מדובר במקרה שחומרתו פחותה בהרבה מעניינו וקשה ללמידה ממנה, אך גם באותו מקרה בית המשפט נמנע מהטלת מסר ולו בעבודות שירות בשל נתונים רפואיים חריגים של הנאשם עצמו.

בת"פ (שלום קריית גת) 14395-12-18 **מדינת ישראל נ' פלוני**, הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקיפה חבלנית של בת זוג,இiomim, הפרעה לשוטר וצירף תיק נוסף של היэк לרכוש. הנאשם הורשע בגין איורע שבו לאחר שהמתלוננת ביקשה ממנו לסייע במטלות הבית והוא סייר ויצא מהבית, המתלוננת נעה את הדלת וסירה לפתח אותה בפנוי. בחלוף מספר שעות החל הנאשם צורח ברחוב ואיים שיירוף את הבית. הנאשם נכנס אל הבית דרך החילון ותקף את המתלוננת בכך שאחז בשערות ראה ומשך אותה וכן נשך אותה בשפטיה ולאחר שצעקה עליו כי תחקיר למשטרה, תקף אותה בכך שחטף מידת המכשיר הטלפון שהחזיקה. בעוד המתלוננת אוחזת בפעטה, תפסה מעורע כדי להרתו והנאשם חטף את המעורע מידת והכה אותה באמצעותו, אז החלה המתלוננת להתקנן בפני הנאשם שיסלח לה והוא סטר לה, דחף את אצבעותיו לעיניה ונמלט. כתוצאה מהמעשים, המתלוננת נחלה. לאחר מספר תסקרים של שירות המבחן, שירות המבחן המליך להסתפק בענישה שיקומית. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מסר חודשי מסר בעבודות שירות ל-16 חודשים מסר בפועל והחליט במקרה זה לסתות משיקולי שיקום המפורטים בתסקרי שירות המבחן מהמתחם ולאמצ את המלצה השירות המבחן לענישה שיקומית.

מדובר בפסק דין אליו הפנתה ההגנה. מדובר באירע חמור, אך כאירע בודד אין בו את מרכיבי החומרה המיוחדים בפרשא שבפני. בית המשפט אף מוצא לצין, כי מדובר בפסק דין של ערכאה דיןונית ונטית מותב זה באותו נסיבות מקרה הייתה לקבוע מתחם ענישה גבוהה יותר.

בת"פ (שלום חיפה) 35808-02-22 **מדינת ישראל נ' כהן**, הנאשם הודה על פי הודהתו בהזדמנות הראשונה בפיצעה

כשהעבריין מזין, בכר שזרק על אשתו קורקינט שגרם לה לפצע בראשה. נקבע מתחם הענישה שתחילתו מסר לתקופה שנייתן לרצות בעבודות שירות ועד שנת מאסר. לאור עמדתה הסלונית של המטלוננט, התגיסות בני הזוג לטיפול, התחשבות בתקופת מעצר לא קצרה ושהות בתנאים מגבלים לתקופה משמעותית, הוטלו על הנאשם 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות ומסר מותנה.

מדובר באירוע חמור אף בודד וsemblerait הנסיבות הרלוונטיות לקביעת המתחם הענישה אין דומות לעניינו וכן ניתן בו משקל רב לקשר הזוג הנמשך והירთמות שני בני הזוג להליך הטיפול.

בת"פ (שלום פתח-תקווה) 20-03-53844 **מדינת ישראל נ' זברב** הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקיפה חבלנית של בת זוג בכר שבמהלך ויכוח עם אשתו וכשהיה תחת השפעת אלכוהול חנק את המטלוננט עד שעזבה את החדר. לאחר מכן שב וחנק אותה והיכה אותה במכת אנגרוף לפיה והוא השחררה מהחיזמו והזמין מטרה. למטלוננט נגרמו שפשופים בצוואר. נקבע מתחם הענישה שנע בין מאסר מותנה לשנת מאסר וענישה נלוות. הנאשם רישום קודם כלפי מטלוננט זו שהסתיים ללא הרשות. שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית. בית המשפט התחשב בתקופה ארוכה בה הנאשם שהוא בתנאים מגבלים ובנסיבות אישיות קשות שפורטו בתסaurus והטיל על הנאשם 3 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלוות.

פסק דין זה אליו הפנתה ההגנה מלמד, לעניות דעת המותב, על מתחם הענישה מקל ביחס למעשים בהם הורשע אותו הנאשם. מכל מקום, בהשוואה לעניינו מזכיר אחד בודד שנייתן להקש ממנה, לכל היותר, בהתאם הנחותם לריבוי המקרים ויתר הנסיבות המחייבות שבעניינו.

ת"פ (שלום נצרת) 09-07-22249 **מדינת ישראל נ' כהן** הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקיפת בת זוג באירוע אחד ואיומים על המטלוננט במספר אירועים קודמים שימר את חייה. הנאשם דחף באירוע את המטלוננט אל הקיר וכן סטרumi שהגיע למקום על מנת לסייע לה. לנאם הרשות קודמות רלוונטיות. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עבירות שירות. בית המשפט התחשב בסיבות אישיות ובתקופת מעצר והטיל על הנאשם 3 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלוות. יצוין, כי מדובר בגזר דין שלא בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין.

ת"פ (שלום עכו) 14-06-7913 **מדינת ישראל נ' קורייס** הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקיפה חבלנית של בת זוג. הנאשם הורשע באירוע במהלך הורה למטלוננט לעלות לקומה העליונה של הבית, נעל את הדלת, ביקש שתתפסת והיכה אותה בכניסה העליונות ואופן שגרם לה לשפשופים ולשטפי תם. נקבע מתחם הענישה המתחילה בשני חודשים מאסר הניטנים לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר. בית המשפט התחשב בעמדת המטלוננט החיה יחד עם הנאשם וביקשה שלא להחמיר עמו. בית המשפט התייחס לתסaurus שלא בא בהמלצת טיפולית ולהתרשם ממסוכנות ומאי גליון אמפתיה. בית המשפט התחשב בהזדמנות הראשונה וביחסICON בעדות המטלוננט. בית המשפט התחשב בהיעדר הרשות קודמות ואי פתיחת תיקים נוספים. הוטלו על הנאשם שלושה חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלוות.

מדובר בפסק דין אליו הפניה ההגנה. מדובר באירוע חמור אף בלבד ו מבחינה זו קשה להזכיר שירות לעניינו. מכל מקום, בית המשפט מצין כי מדובר בפסק דין של הערכאה הדינונית שאינו משקף מצב נוהג מבחינת המתחם שנקבע, אף לדעת מותב זה בבירור אינו משקף מתחם ראוי.

ת"פ (שלום רملה) 18-02-29528 **מדינת ישראל נ' מימון** הנאשם צירף חמשה תיקים בהם הורשע בעבירות כלפי בת זוג במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים במהלך עדותה של המתalonנטה בבית המשפט. מדובר באירועים שהתרחשו בפרק זמן כולל של מספר חודשים, במהלך סכסוך גירושין. הנאשם הורשע בהזק לרכוש בכך שניקב צמיג ברכבה של המתalonנטה. באירוע נוספים הורשע בתקיפות בת זוג והפרת הוראה חוקית בכך שאחז במתalonנטה בחזקה ודחף אותה לקצה המיטה לעיני בנוטיו ובהמשך הגיע אל הבית חרב צו הרחקה ויצא ממנו לאחר שקיבל הודעה טקסת מהמתalonנטה. באירוע נוספים הורשע בתקיפות בת זוג בכך שאגב ויכוח עמה על רקע חדש שהוא בוגדתו בו הגיעו בתם הקטינה לחדר וביקשה להפסיק את המריבה. הנאשם דחף את המתalonנטה לא בחזקה בעודו הקיימה ויכוח ודחפה את הנאשם מחוץ לחדר. באירוע נוספים הורשעה בהעלבת עובד ציבור של שוטר שהגיע אל הבית בעקבות ויכוח בין הנאשם למATALONNETAH וכן צעקות וקללות כלפי בתו הבוגרת וכן הורשע באירועים שהופיעו כלפי שוטרים שהזמננו לדירה לאחר שהפר צו הרחקה ונכנס אל הבית. נקבע מתחם ענישה שנע בין "מספר קטן של חדש מסר" ועד לשמונה חודשי מאסר, אשר ניתנים לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט התחשב בין היתר בעבר פלילי רלוונטי, בתנאים אישים שעלו מתקין שירות המבחן ובಹילך שיקום שלא מוצה. על הנאשם הוטלו ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות.

פסק דין זה אליו הפניה ההגנה חמור הרבה מהמסכת בה הורשע הנאשם בתיק שבפניו במרבית הנ吐ים הרלוונטיים לקבעת מתחם הענישה.

ת"פ (שלום אשקלון) 17-07-10594 **מדינת ישראל נ' שא** הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקופה חבלנית של בת זוג, בגין אירוע במהלך במהלך סירבה לבקש את הנושא לסגור את דלת חדר השינה, היכה אותה בראשה ונגרמו לה דימום מפה וסימן חבלה בכ��ף. המתalonנטה התקשה למשטרה והנושא ניסה לנקחת ממנו את מכשיר הטלפון ובתגובה המתalonנטה סטרה לנושא והוא נמלט מהמקום. נקבע, כי בעת האירוע היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול. נקבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה לתשעה וחודשי מאסר. בית המשפט התחשב בתלות של המשפחה בצרפתה הנאשם, בהיות המתalonנטה נכה ולה חובות רבים שהנושא נושא בהם. נלקח בחשבון היעדר העבר הפלילי. נלקח בחשבון כי הנאשם לא התמיד בהליך טיפולית והערכת מסוכנות בעניינו. על הנאשם הוטלו שני חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלוית.

פסק דין זה אליו הפניה ההגנה בגין אירוע בוודח חמור משמעותית מעניינו בכלל הנטיות הרלוונטיות לקבעת מתחם הענישה.

ת"פ (שלום קריית-גת) **מדינת ישראל נ' ורnick** הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקופה חבלנית של בת זוג, תקיפות בת זוג ושתי עבירות אiomים. הנאשם הורשע בכך כי על רקע חדש כי המתalonנטה בוגדתו בו, פרץ ביןיהם ויכוח במהלך סטר למATALONNETAH ודחף אותה לטור חדר השירותים, בהמשך לכך אחיז בחולצתה וגרר אותה למרפסת שם הצמיד אותה למעקה וכשהיא אחזה במעקה אים עליה **"על התנהגות כמו שלך סוקלים נשים באבנים או שאפשר לזרוק אותן מקומה**

16 אoli תעשי את זה לבד. המתלוונת בישה מהנאשם שיפסיק ושהוא מפחיד אותה. בהמשך סימן לה באצבעו להתקרב וכשעשתה כן איים עליה שיירוג אותו והמתלוונת התקשרה למשטרה. נקבע מתחם ענישה שנע בין מס' חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט דחה את המלצה השירות המבחן לביטול הרשעה והטלת ענישה שיקומית. בית המשפט התחשב בהיעדר הרשות קודמות, בתלות המשפחה לפרנסתה בנאשם, בחיסכון בזמן השיפוט ובעדות המתלוונת, בתקופת בה שהה הנאשם במעצר ממש ובתנאים מגבלים, בית המשפט ציין כי בתחוםו הנאשם נטל אחריות חלקלית בלבד בפני שירות המבחן אך בהמשך הביע נוכנות להליך טיפולו ושיתוף פעולה בו לאורך תקופה. בית המשפט הניח שיקולי שיקום לאור זאת, אף שאינו עולמים כדי שיקום מלא. כמו כן, בית המשפט נמנע מלחת משקל מלא לחובת הנאשם לנרטונים לגבי קורבנות נושא מצד המתלוונת שעלו מהtester בלבך ולא נקבעו בעניינים מצויים בשלב הכרעת הדין והתייחס אליהם בזיהירות רבה, אך ניתן משקל לעמדת המתלוונת לגבי קשר טוב של הנאשם עם ילדיו ועמה, מידת הנאשם בחובותיה ועמדתה שאינה חשש מפנוי.

על הנאשם הוטלו ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווה.

מקרה זה אליו הפניה ההגנה ממחיש עד כמה המתחם לו טעונה במקורה שבפניינו איןנו מותאם לנسبות המקירה שהן חמורות הרבה יותר מכלול הנسبות הרלוונטיות לקביעת המתחם.

עוד יש לציין, כי על פסק דין זה הוגש ערעור הנאשם על חומרת העונש. הערעור נדחה תוך שבית המשפט ציין כי העונש אשר הוטל על הנאשם הוא קל, אולי אפילו קל מדי (עפ"ג 19-05-63003).

ת"פ (שלום ירושלים) 18-08-56567 **מדינת ישראל נ' אקער** הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקיפה חבלנית של בת זוג. הנאשם הורשע בכרכר שבמסגרת ויכוח עם המתלוונת, נטלה את מכשיר הטלפון של הנאשם וסירבה להחזירו. בתגובה תפס את ידה בחזקה למשךCDC וחייב ובהמשך המאבק על מכשיר הטלפון הניח עליה רגל וניסה למשוך את המכשיר מידה, סובב את ידה וכן חנק אותה בצווארה עד שחרורה את מכשיר הטלפון והוא הלך לחדר אחר. כתוצאה לכך נרגמו לה שריטה בצוואר ומכווב. חלק מהסדר הטיעון המאשימה התחייב שלא לעתור לעונש מאסר בכפוף לתפקיד חיובי. לאחר שהתקבל תסجيل חיובי הצדדים הסכימו להמלצת להטלת ענישה שיקומית וגזר הדין עסק בעתרת ההגנה לביטול הרשעה בלבד.

לא מצאתי כי ניתן להזכיר מקרה זה לענייננו בשים לב לכל הנימוקים המשפיכים על קביעת מתחם העונש ההולם וכן נוכחות הנרטונים הפרטניים.

ת"פ (שלום פתח תקווה) 17-12-61208 **מדינת ישראל נ' מזרחי** הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקיפת בת זוג ותקיפה חבלנית של בת זוג בגין שני אירועים שהתרחשו בהפרש של מספר חודשים זה מזה. באירוע אחד השליק את מכשיר הטלפון של המתלוונת כדי שלא תתקשר למשטרה, אחץ בחזקה בידיה וגרם לה לשריטה ולסימן נשיכה בידיה ובאיירוע אחר החזיק אותה בכתפה כדי להכנסה בכח לרכב. נקבע מתחם ענישה של מס' חודשי מאסר בעבודות שירות ועד שנת מאסר. לנאשם הרשות קודמות אך לא בעבורות דומות. הנאשם התקשה בתחילת להתgis להליך טיפולו ואף הפר תנאים מגבלים אך בהמשך נרתם להליך ונמצא בשלבים מתקדמים בטיפול בבית נועם. בית המשפט נענה להמלצת השיקומית בתסجيل שירות המבחן ואימץ אותה והסתפק בענישה צופה פני עתיד וזו מבנן כהמלצת

מקרה זה חמור הרבה פחות מעוניינו בכלל הנתונים הרלוונטיים לקביעת מתחם הענישה והוא מלמד בעיקר, כי מתחם הענישה שלו טעונה ההגנה אינה מותאמת כלל לנסיבות המקרה שבפני.

ת"פ (שלום רחובות) 20-01-15042 **מדינת ישראל נ' טקלה** - לא מדובר בעבירות אלימות במשפחה אלא בהדגמה לכך שבית משפט בערכאה דינונית העדיף במקרים קונקרטיים שיקולי שיקום. אין מחלוקת כי יש סמכות לבית משפט לעשות כן, גם בעבירות חמורות.

ת"פ (שלום טבריה) 19-11-67277 **מדינת ישראל נ' אלחדיף** - הנאשם הורשע על פי הודהתו בריבוי עבירות תקיפה בנסיבות חמימות, תקיפת קטין על ידי אחראי ואוימים. על פי כתוב האישום לאורך מספר שנים נהג הנאשם להכות את ילדיו בשל חסר שביעות רצונו מהתנהגותם. במספר אירועים הכה את אחד מילדיו בחgorה. באירוע אחד בשל כעס על בת זוגתו דחף אותה והיא מעדנה במדרגות. באירוע אחר היכה את אחד מילדיו באגרופים, חנק אותו וגרם לו לשירותה בצוואר וכן איים להכותו עם מקל של מטاطא. בתגובה הילד נזף בסיכון אל מול הנאשם וזה נטל את הסcin, שבר אותו וזרק לערב הילד כפיית. הילד ברוח מהבית ובילה את הלילה ברחוב. באירוע אחר הפיל את הילד לארץ וחנק אותו עד שבכה והתקשה לנשומם ובאירוע נוסף נסף מושך אותו בשערותיו אל הבית. כן הורשע הנאשם בכך שתקף את בתו בכך שיטר לה. באירוע אחר עיקם את ידה ולקח ממנה את מכשיר הטלפון בכח. כן תקף את בנו באגרוף לגבו ודחף אותו. באירוע אחר משagaraה בתו לחזור הביתה יצא לחפשה בשכונה וכשמצאה משוחחת עם חברותיה מושך בשערותיה לכיוון הבית ובעת בישבנה. באירוע אחר מושך בכך את בנו מספסל בשכונה אל הבית. כמו במספר אירועים נעל את בתו מוחוץ לבית כשאהרה לקידוש וכן הכה אותה בפלג גופה התחתון וגרם לה לכאבים וכן סטר לה בפניה וכן קיל את הבת ואיים עליה שהרג אותה אם תפנה למשטרה.

בית המשפט התחשב בראקע בו גדל הנאשם, בית אלים ונוקשה בו היה חשוף לאלימות מצד אביו. בית המשפט נתן לעובדה זו משקל בקביעת מתחם הענישה. נקבע מתחם של 18-6 חודשים מאסר וענישה נלוית. בית המשפט קבע כי במקרה זה קיימים שיקולי שיקום מיוחדים המצדיקים להימנע מהטלת עונש מאסר. כן התייחס בית המשפט לשיקולים רפואיים ומצוות הרפואי של הנאשם. בית המשפט התחשב בתקופת מעצרו של הנאשם, בתקופה ממושכת בה שהה בתנאים מגבלים ובתקופת הטיפול הארוכה, בחיסכון בזמן השיפוט ובعدויות. ניתן משקל רב להמלצת שירות המבחן להמשיך בהילכי טיפול ולהימנע מהטלת מאסר על מנת לאפשר לתא המשפטית להמשיך ולתפקד. על כן החליט בית המשפט להענות להמלצת שירות המבחן ועל הנאשם הוטלו תשעה חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלוית.

תיק זה עשוי ללמד על דרך ההיקש, בשינויים המחויבים, לעוניינו בבחינת חלק מהנתונים העובדיים הרלוונטיים לשיקול הדעת אותו מפעיל בית המשפט בעת קביעת מתחם הענישה. עם זאת, בית המשפט מצין כי מדובר בפסק דין של ערוכה דינונית שערכו המנחה מוגבל. בית המשפט מצין, כי מתחם העונש שנקבע במקרה זה נמור מאד, וספק אם הוא מתישב עם ההחלטה שאותה ציטט בית המשפט עצמו במסגרת גזר הדין. עם זאת, בית המשפט מקבל באופן הפעלת שיקול הדעת בגדרי המתחם ובהתיחסות לשיקולי השיקום ובפרט להמליצה המשמעותית של שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 20-12-55209 **מדינת ישראל נ' סאלח** - הנאשם הורשע על פי הודהתו בבית משפט השלום בתקופה חבלנית של בת זוג ובאיומים. הנאשם הורשע בכך, שביום האירוע, בעת שאשתו ישנה במיטה עם שני ילדיהם, העיר אותה הנאשם כשבידיו האחת סcin מטבח ובשניהם מצית וشرط אותה בידה עם הסcin תוך שהטיח בה שהיא בוגדת בו עם אחיו. המתלוונת הכחישה את המעשה והנאשם החזיק בסcin בטענה ההרונית וכשהחלה להתרחק הכה בידה בחלק הרחב של הסcin והן הכה מספר פעמים בראשה בבקבוק בושם ולאחר שנפלה בעט בה בטענה ודרך על ראשה. המתלוונת הצלילה לצאת מהבית וחזרה אליו לאחר שהנאשם קרא לה והתנצל על מעשייו והשניים חזרו לשון יחד במיitemם. אך מספר דקotas לאחר מכן העיר אותה והורה לה להתפשט ולשבת על רצפת המטבח. המתלוונת שחשבה שבעליה מבקש לקיים עמה יחסי מין נענתה לבקשתו אך הוא נעמד לידיה כশmachik בידו מיל חומר דליק ומצת ואימס עליה לשrown אותה ואת ילדיהם שהתעוורו משמתם וباו בעקבותיהם. המתלוונת ברחה למחלחת והتلבשה והנאשם תקף אותה בסטריות והשליך עליה בקבוק וקרשים עד שנמלטה לבית שכנתה. בית משפט השלום נקבע מתחם של 10-30 חודשי מאסר והטייל על הנאשם שנות מאסר. המדינה הגישה ערעור על קולות העונש בבית המשפט המחוזי. בית המשפט קיבל את הערעור והחמיר את העונש ל-15 חודשי מאסר תוך ציון, כי לא מדובר בימי הדין. בית המשפט המחוזי הניח לזכות הנאשם כי ילדתו הייתה קשה, ואת תלותה הפיזית והנפשית ארכות השנים באלווה, את היעדר הרשותות הקודמות בזמן העבירות, את ההזדהה ונטילת האחריות ואת תלות בני המשפחה בו.

המדובר באירוע חמוץ ונitin להקייש ממנו, בשינויים המחייבים הרלוונטיים, לעניינו ובכלל זאת העובדה כי מדובר באירוע חמוץ מאד, אך מדובר באירוע בודד ולא כלל הנ吐נים הקשורים במשך האירועים, אופיים, מידת הנזק ומורכבותו.

רע"פ 21/8926 **דוקרker נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע על פי הודהתו בבית משפט השלום בתקופת בת זוג ואיומים בכך שהכח את בת זוגתו בסטריות וגביעיות וכן איים עליה במספר הזרמנויות. הסדר הטיעון הציג בבית המשפט לאחר שהחלה עדות המתלוונת בבית המשפט. נקבע מתחם ענישה של מספר חדשני מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלה תקופת מאסר של חדשניים וחצי, שרכתה למשעה בתקופת מעצרו, בטרם שוחרר ממעצר ממש ונעצר בפיקוח אלקטרוני לתקופה נוספת. בגור דין נלקחו בחשבון עבר פלילי, הודהה ונטילת האחריות, ומורכבות מערכת היחסים הזוגית וכן תקופת המעצר הארוכה בפועל ובפיקוח אלקטרוני. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל והואטו על הנאשם תשעה חדשני מאסר לריצוי בעבודות שירות והוכפל סכום הפיצוי, אך לא נקבע במפורש מתחם אחר. בקשה ההגנה להקללה בעונש נדחתה בצד, כי משהודה הנאשם בעשיהם אין רלוונטיות לנסיבות עובדיות נתענות אחרות, לרבות עברה הפלילית של המתלוונת ומורכבות היחסים שבין השניים.

ניתן להקייש בשינויים המחייבים מארע זה לעניינו, לשם לב לאופי האלים בתמספר אירועים אשר נמשכו לאורך שבעה חודשים.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 15-02-921 **קיס נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע על פי הודהתו בתום פרשת תביעה בעבירות תקופת בת זוג בכך שחשב שנתיים קודם לכן, הכח את המתלוונת באמצעות ידיו בפניה ובראה, אחז בצווארה וזרק אותה לעבר מיטתם בינם. עבודות נוספות שהופיעו ובכתב האישום המקורי המצוטט בפסק הדין נמחקו במסגרת הסדר הטיעון. במסגרת גזר דין נדחתה עתרת הנאשם לביטול הרשות והוטלו עליו מאסר על תנאי וקנס, תוך שהניח לזכותו כי המליצה השילית של שירות המבחן נבעה מכך שהוא בפניו טענות המתלוונת החורגות מעובדות כתוב האישום

המתוקן והתרשומות מנזקים שנגרמו לה מעבר לעובדות המוסכמות. הדין בערעור נסוב בשאלת ביטול ההרשעה בלבד ונדחה.

לא מצאתי כי יש בעובדות בהן הורשע הנאשם בתיק זה להקש לעניינו אך עולה מהן וכן מהערות בית המשפט המחויז, כי אכן שונה באופן מהותי מצבו של הנאשם במסגרת עובדות כתוב אישום מוגבלות ובית המשפט מגביל עצמו למצאות החוקק לעובדות אלה בפרש העונש לעומת מקרה, עניינו, שבו הבסיס לגזר הדין הוא מצאי עובדה והתרשומות **חוליות** שנקבעו במסגרת הליך ראיות שלם.

24. המאשימה הפנמה לאסמכתאות הבאות:

רע"פ 1529/23 **شملה נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בבית משפט השלום על פי הודהתו באירועים, בתקיפת בת זוג ובתקיפה חבלנית של בת זוג בשלושה אירועים שהתרחשו בתוך ימים ספורים לאחר שהמתלוננת בקשה לבטל את אירוסיה לנאים. נקבע מתחם ענישה של 24-12 חודשים מאסר. בית המשפט התחשב בכךו הצעיר של הנאשם ובහיעדר עבר פלילי, בהודאתו במיחס לו ובהשתתפותו הקירה בהליך טיפולי. לצד זאת בית המשפט התחשב בהיעדר המלצה הטיפולית ובאי נטילת האחריות המלאה בפני שירות המבחן. על הנאשם הוטלו 14 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחויז נדחה ערעור הנאשם ונקבע כי העונש אשר הוטל עליו הולם. במסגרת הבקשה נטען, בין היתר, לפגמים ולעיוות דין שנגרמו לו בבית משפט השלום עת עתה מיצג על ידי עורך אחר ולאור קשי שפה ואי הבנת משמעות הדינום שהתקיימו. על כן עתר לביטול ההסדר וניהול משפט מחדש. הבקשה נדחתה.

ניתן להקש (לחומרה) בשינויים המחויזים מארוע זה לקביעת מתחם העונשה עניינו, בשים לב לאופי האלים במספר אירועים קטן יותר, אשר נ麝 על פני תקופה קצרה ועל רקע ספציפי.

רע"פ 20/20 7887 **עבדי נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בבית משפט השלום באילת על פי הודהתו באירועים, בשלוש עבירות של תקיפת בת זוג ובעבירה של תקיפה חבלנית של בת זוג. מדובר בעבירות שנעברו לאורך תקופה של מספר חודשים.

באירוע העיקרי שהתרחש במהלך חופשה במלון של הנאשם ואשתו דאז ובתמורת התינוקת ועל רקע יוכח שפרץ בין השניים לאחר שהנאים צבט אותה בשנתה. בהמשך לחץ בחזקה על חזזה, הכה אותה בגבה וشرط את ידיעה. כשבייקשה ממנו להפסיק, השליך אותה על הרצפה, רכן מעלה סטר בפניה ובעט ברגליה. המתלוננת הדפה את הנאשם זהה הבטיח שיחידל ממעשי. בהמשך היום כעס הנאשם על המתלוננת ואימע עליה שיחרג אותה, השליך אותה על ספה, סטר בפניה ובעט ברגליה ונשך אותה בידה. כשןמלטה לחדר השירותים איים עליה שיחרג אותה ואת התינוקת אם לא תצא. המתלוננת יצאתה והרימה את התינוקת והנאים לקח את התינוקת בכח מידיה והשליך אותה על המיטה אז תפס את המתלוננת והשליך אותה על הרצפה בעט ברגליה וסטר לה. המתלוננת יצאתה וצעקה לעובדי המלון לקרוא למשטרת הארץ אשר אמר להם לא להתערב ומשך אותה לתוך החדר בכח וכן ניסה למנוע ממנה יצאת מהחדר לאחר שהגיע קצין בטחון למקום.

בנוסף הורשע באירוע שהתרחש שבועיים קודם לכן במהלךו איים על המתלוונת שיגוזר את שערותיה וצבר את ידיעת תוק שהוא מכאייב לה.

באירוע קודם שבר למתלוונת כל' איפור וארון זכוכית ובאירוע שהתרחש מספר חודשים קודם לכן סטר למתלוונת בנסיבות אמו.

בית משפט השלום קבע מתחם של 18-6 חודשים כחודש מאסר. בית המשפט התחשב בהודאת הנאשם, בחיסכון בזמן השיפוטי ובעדות המתלוונת, בתקופת מעצר לשנן חצי שנה והטיל על הנאשם 11 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים.

URREOUR מדינה על קולת העונש התקבל. נקבע, כי מתחם העונש שנקבע מקל ויש להעמידו על 12-36 חודשים מאסר על הנאשם הוטלו 20 חודשים מאסר בפועל תוך ציון כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

בקשת רשות ערעור נדחתה תוך שבית המשפט ציון, כי העונשה הנהוגת היא שיקול אחד מבין שיקולי העונשה בקביעת מתחם העונש ההולם שקבעתו היא קביעה ערכית וכי העונש אשר הוטל על הנאשם אינו סיטה מהעונשה הרואה.

ניתן להזכיר בשינויים המחייבים מאירוע זה לקביעת מתחם העונשה בעניינו, בשים לב לאופי האליםות החരיף יותר, אך במספר אירועים קטן יותר, על פני תקופה קצרה יותר.

רע"פ 12/1631 **פדייה נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע על פי הודהתו בתקיפה חבלנית של בת זוג ובהפרת צו הגנה שהוצאה לו לבקשת המתלוונת, גירושתו. באירוע שבו הפר את צו הגנה, הגיע הנאשם לבית המתלוונת, הטריד והעליב אותה וכן היכה אותה במקומות ידים וגרם לה לחבלות בגופה. כן הניף את חגורתו לעבר צווארה והחל לחנק אותה. בבית משפט השלום הוטלו על הנאשם 18 חודשים מאסר (גזר דין ניתן עבור לחקיקת תיקון 113). ערעור הנאשם בבית המשפט המחויז נדחה ונקבע, כי שירות המבחן התרשם כי מדובר בהודאה מילולית, ללא חרטה אמיתית או ביטוי אמפתיה וקושי להתייחס לדפוסיו האלים וכאן התייחס לעבירה הנוספת. הבקשה לרשות ערעור נשמה על הטענה כי מדובר באירוע חד פעמי, כאשר הנאשם כבר נשוי לאיישה אחרת אליה הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין מזה חמיש שנים, וכי המעשה הבודד אינו אפילו אותו ואת דרכיו וכן נשמה על המלצה שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר. הבקשה נדחתה תוך ציון כי "אין בעונש שהוטל על המבקש ממשום סטייה מרמת העונשה הנהוגת באופן המצדיק את התערבותו של בית משפט זה" תוך הפניה לנسبות המעשים, לעברו הפלילי, ולתסaurus.

מקרה זה חמור פחות מעוניינו לעניין המעשים בהם הורשע, אך חמור יותר מעוניינו ביחס לנسبות הנשקלות בטור המתחם.

רע"פ 5788 **אבו חג'ג נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע, לאחר שמיית ראיות, בתקיפה חבלנית של אשתו, איוםים ומעשי פיזיות ורשלנות, בגין כך שהיכה את אשתו ברוחב. על הנאשם הוטלו שתי שנות מאסר ועונשה נלוית תוך ציון, כי יש להעדיף את הוקעת מעשי המבקש על פני נסיבותו האישיות. ערעור לבית המשפט המחויז נדחה. במסגרת הבקשה טען, כי העונש שהוטל עליו סוטה באופן משמעותי מנסיבות העונשה המקובלות, מחמיר אותו בשל עצם ניהול המשפט ומתעלם מנסיבות חייו, עבר פלילי לא מכבד, נסיבות רפואיות ותשעת ילדיו. הבקשה נדחתה תוך שנקבע כי לא

מדובר בחריגת מדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים באופן המצדיק מתן רשות ערעור. בית המשפט העליון הדגיש "אין להחמיר עם אדם רק מון הטעם שלא הودעה בעבירות שיוחסו לו, אך הדעת נוותנת, כי גם אין להקל עמו כשם שמקילים עם מי שחשך זמן שיפוטי ועדות קורבנות וכן ל乾坤 אחריות על מעשו".

עפ"ג 21-05-10457 **רחלמים נ' מדינת ישראל** הנאשם הורשע בשני אישומים, בפרק זמן של כשלושה שבועות, באלוותם כלפי בת זוג. באירוע הראשון בזמן הורשע בכר שהיכא באגרופים את המתлонנת בפנייה וגרם לה לחבלות. באירוע הנוסף הורשע בכר שבמהלך היום, לטיוגין, היכא בה באגרופים, תקף אותה במקל עד שנשבר, השיליך חפצים ושרר אותם ובהמשך, לאחר ששתה לשכלה, שב ותקף אותה ואימם שירוף את הדירה. בשל מצבו הנפשי של הנאשם, אושפז במהלך המשפט בצו אשפוז. מטסקרים שירות המבחן עליה רקע פסיכיאטרי וכן פגיעות פיזיות ונפשיות מילדותו שהובילו להפנות דפוסי אלימות במסגרת המשפחה ומחוצה לה. זאת, מצד שימוש לרעה באלכוהול ובسمמם. המערער הסביר את התנהגותו בכר שהተנהלות המתلونנת בבית בתחום הסדר והניקיון אינה הולמת את ציפיותו. המתлонנת עצמה מסרה שהיא חששת מפני ומעוניינת לשוב עמו לחיים משותפים. נקבע מתחם של מספר חדש מאסר לשנת מאסר באישום הראשון ומתחם של שנת מאסר ועד ארבע שנים מאסר לאישום השני. על הנאשם הוטלו 42 חודשים מאסר ועונשים נלוויים.

בית המשפט המחויז דחה את הערעור וקבע, כי אף שהמתחמים שנקבעו מחמורים, הם מתאימים לנسبות המקירה, שנקבעו מהתרומות ישירה מהנאשם ומהקורבן.

הרלוונטיות העיקרית של מקרה זה לעניינו היא האופן שבו נלקחו בחשבון במסגרת הענישה שיקולים מהותיים הקשורים במידת האשם, בעת קביעת המתחם.

עפ"ג 20-07-43542 **ליי נ' מדינת ישראל** - המסמך שהובא לעינוי לא כולל את גזר הדין נושא הערעור ולא ניתן להבין ממנו את נسبות המקירה.

עפ"ג 08-10-61786 **באיבצאייב נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע לאחר שמיית ראיות בשני אישומים בעבירות איומים, היזק לרכוש ותקיפה חבלנית של בת זוג וכן באישום שלishi בהפרת צו הגנה. הנאשם נדון ל-32 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים. בין היתר, באישום הראשון, בהתקף קנאה ובהיותו בגילופין, גרם נזק לחפצים בבית, תקף את המתлонנת במכות ושרר את מכשיר הטלפון שלה. נקבע במהלך המשפט רקע התמכרותו וכן כי לא מדובר באירוע אלימות חד פעמי. הנאשם לא הרשעת קודמות, הביע רצון להציג מאלכוהול, למשפחתו הקרובה לרבות אמו וילדי בעיות רפואיות, וכן בשלב הערעור נטל אחוריות על מעשייו והביע חרטה עליהם. אף המתلونנת הצטרפה לערעור ומסרה כי אינה חששת מהנאשם. בית המשפט המחויז הקל בעונש בשל הנسبות האישיות הללו והעמיד אותו על 24 חודשים.

25. ממכלול האסמכתאות שלעיל עולה בבירור, כי במקרים שונים של אירועי אלימות במשפחה - חד פעמיים או נמשכים - הוטלו על נאים עונשים במנעד רחב בהתחשב בנסיבות הפרטניות של העונה ושל המעשה, כאמור. אך ניתן לקבוע, כי, ככל, מתחמי הענישה שנקבעים על ידי הרכאות הדיניות **ומאושרם על ידי ערכאות הערעור** בתיקים שבהם רף האלים אינם אפיוזדי או בחומרה פחותה, כוללים, גם ברף התחתון שלהם, עונשי

מאסר משמעותיים לריצו בפועל.

באותם מקרים בהם מחליט בית המשפט, בסופו של דבר, שלא להטיל עונשי מאחריו סORG וברית, הרי זאת נוכח שיקולים המוכרים בדיון המאפשרים סטייה או הקלה ממתחם העונש ההולם.

26. ההגנה הסתיגה מטעון המאשימה לעונש וממתחם העונש לו טענה המאשימה בטיעון שפני, ובצדק. הממתחם הנטען מתעלם לחולתון מפסק דין של בית המשפט המחויז וכן מאמותה המידה לגור הדין הראשון, שעליו המאשימה לא עירעה. כאמור, בגור הדין הראשון נקבע מתחם ענישה של 60-30 בחודשי מאסר בפועל. לא יתכן, איפוא, כי לאחר שבוטל חלק מכתב האישום (בשל פגם בהגשת כתוב האישום המקורי אשר כלל עבירות שהתייחסנו), המאשימה טוענת למתחם ענישה חמור יותר בכ-50%.

בד בבד, טווח הממתחם לו טענה ההגנה, גם הוא אינו נתמך כלל בפסקה הנווגת ואין בו ביטוי והכרה מתאימים של מידת החומרה של הפגיעה בערכיהם המוגנים בפרשה זו.

27. **במכלול נסיבות העניין יש לקבוע מתחם ענישה של 24-48 חודשים מאסר וענישה נלוות.**

שיעור שיקום

28. כמפורט לעיל, עתירת ההגנה היא שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל. בין אם בהתחשב בשיקולים הנשקלים בתוך הממתחם, בהתאם למתחם לו טענה ההגנה אשר יכול להתחיל ממאסר בעבודות שירות ובין אם בשל שיקולי השיקום הקיימים במקרה זה.

לדעת המדינה, העולה מتسקיר שירות המבחן, ובפרט מההמליצה הסופית, כי אין הצדקה במקרה זה לסתות ממתחם העונש ההולם וכי השיקום אותו עבר הנאשם איננו ממשי ומהושך.

29. בבחינת מכלול הנ吐נים - הכללים והפרטנים - המסקנה המתחייבת היא, כי יש לקבל את עתירת ההגנה במובן זה שכן מתקיימים במקרה זה שיקולי שיקום המצדיקים התחשבות משמעותית בעונש, אך שיקולים אלה אינם מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם וזאת שכן מצדיקים הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל.

30. לא ניתן להתעלם מכברת הדרך אותה עבר הנאשם:

תחילת דרכו בהליך המשפטי הכחשה גמורה של המעשים המוחסינים לו, תוך הטלת אשמה וטענות קשות על המ תלוננת במהלך המשפט ולאחריו, ביריעת מחולקת רחבה וכמה שיר לכך גם ניהול פרשת העונש. לא בצד נקבע, חרף היעדר הרשעות הקודומות, כי יש להטיל על הנאשם עונש במרכז מתחם הענישה;

במה ש, בשלב העreauו ולאחר החלפת היציג, חלו ניצני השינוי. הנאשם חזר בו מעורע על הרשותו בבית המשפט המחויז ובכך החל הליך של נטילת אחירות על מעשיו;

החוזה התקף לפרש עונש מחודשת לאחר קבלת העreauו בבית המשפט המחויז נוצאה היטב על ידי הנאשם להירთמו להליך טיפול, בתקופה שנמשכה למשך שנים ימים. יש לזכור שינוי זה לזכותו.

ה הנאשם השתלב במסגרת טיפולית פרטנית, התמיד בה ושיתף בה פעולה.

אף שלדעת שירות המבחן מסגרת טיפולית זו לא תامة את תמונה המסוכנות הגבוהה ואת הנזקקות הטיפולית במסגרת אינטנסיבית, הערכה שה הנאשם איז לא קיבל ולא נרתם אליו, מדובר היה בתחום שנשא פירות ולא ניתן להתעלם מהישגיו.

במה שכך, וגם אם בחסות החשש מהתוצאות ההליך המשפטי, הנאשם הסכים להשתלב במסגרת הטיפולית שהומליצה בבית נעם'. גם שם, הנאשם התמיד ופועל על פי כללי המוסგרת, השלים את כל שלבי התוכנית, שכדוע מצרכים ממש רבי, והציג תוצאות. כיום, הנאשם נמצא בעיצומו של שלב ה'בוגרים'. ביחס לנזקdot הפתיחה במסעו של הנאשם, אכן מצויים אנו כוון מקום אחר, כפי שה הנאשם ביטה בשפטו.

כיום הנאשם מכיר בפסול שבהתנהגותו, מביע צער על מעשו, מבטיח שלא לחזור עליהם ונוטל אחירות על מעשו אשר הובילו לפירוק המשפחה.

31. בצד זאת, לא ניתן להתעלם גם מהקשה ומהסימנים המדיאגים העולים מדיוחי גורמי הרוחה והטיפול, אלהם פונה שירות המבחן לקבלת מידע בהתאם להנחיות ערכאת העreauו. כמו כן, גם לאחר תקופה משמעותית, שירות המבחן לא נסוג לחולוטן מהערכת המסוכנות בעניינו של הנאשם ואין בפניי הערכה בדבר היעדר מסוכנות או מסוכנות נמוכה, כפי שהוא נראה לראות במצבים אחרים של שיקום מובהק בתחום האלים בתחום המשפחה. שירות המבחן לא חזר בו מהתרשומות בדבר קושי בהבעת אמפתיה לנזקי הקורבן והפניהicus כעסים כלפי. זאת, לצד הבעת התובנה להתנהגותו האלים הפסולה. שירות המבחן אף לא חזר בו מהתרשומות של גורמי הטיפול בנוגע לפער שבין חומרת המעשים ומידת האכזריות ובין החוזה השלואה ונوعם ההלכotic שהפגין בהתנהגותו.

בהתבסס זה צודקת המאשימה, כי בנוסף לתקופה ממושכת, גם המליצה המשוקלת של שירות המבחן, היא להטלת עונשה מוחשית ומונית גבולות ולא לדרכי טיפול.

בהקשר לכך יעיר, כי נכון ההגנה ולפיו הביטוי "עונשה מוחשית" יכול באופן עקרוני להכיל גם מאסר לריצוי בעבודות שירות. הצד זאת, כבר נקבע בהלכה כי האפשרות לרצות עונש מאסר בעבודות שירות מהוות אפשרות "שיתוקומית". הכל על פי נסיבות המקירה ועל פי טווח העונשה הצפוי. מקרים מסוימים השירות המבחן במקורה קונקרטי זה ברור לחולוטן, כי אפשרות הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות הצד צו מבחן נפתחת על ידי שירות המבחן במקרה ה"שיתוקומית" החלופית, ולא זו שנקבעה אפשרות המועדף המומלצת. המלצה שירות המבחן, גם לאחר שקהל שיקולו השיקום והבאת צרכי הילדים ואמו של הנאשם בחשבון, היא שיש להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל.

מכל מקום, גם לו המליך שירות המבחן בפגיעה שלא להטיל על הנאשם עונש מססר בפועל משיקולי שיקומו או מכל שיקול אחר, מדובר היה בהמלצה בלבד ובנסיבות מקרה זה לא ניתן היה לסתות מתחם העונש ההולם עד כדי קבלת אפשרות זו.

32. הדברים נאמרים גם בהקשר הפרטני וגם בהקשר הרחב והנחית ערכאות הערעור להעדיין ולבכर את שיקולי הגמול והרטעה על פני השיקולים הפרטניים בעבירות אלימות במשפחה.

בעניין זה רואו, למשל, פסק דין של בית המשפט העליון בע"פ 67/22 **אבו תנאה נ' מדינת ישראל**. בית המשפט קבע (בפסקה 19):

"...בהתאם לאמור בסעיף 40(ב), גם לו היה נמצא שהמעורער השתקם או בעל סיכוי ממש לשיקום - בנסיבות העניין ד' בחומרת העבירות שביצע כלפי בת זוגו ובאשמו הבלתי ביצוען, עליו עמד בית משפט כאמור, כדי לשלול סטייה לקולה מתחם העונש. שיקולי השיקום, על אף חשיבותם, אינם חזות הכל ולצדם יש להתחשב בשיקולים נוספים, כדוגמת גמול והרטעה (ע"פ 587/22 **אבו נauseה נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 [פורסם בנבז] (22.5.2022))."

ציוון, כי באותו מקרה הוטלו על הנאשם 28 חודשים מאסר לאחר שהורשע על פי הודהתו במספר עבירות אiomים שנפרשו על פני תקופה של מספר חודשים וכן שני איורים אלימים פיסית, בראשון שבהם נגרם למתлонנת שבר באכבע (ובגינו הורשע בעבירה של גרם חבלה חמורה) ובשני מכאב והמטומה בזרועה. ברקע, מחלוקת כספית ביניהם ורצונה של בת הזוג להתגרש. אף החבלה החמורה שהנ帀ה הורשע בה, עללה מהמסכת העובדתית הכלולית המתוארת בפסק הדין כי מרבית נתוני החומרה פחותים מענייננו. בית המשפט העליון קבע, כי אין להתערב במתחם העונש של 20-40 חודשים מאסר אותו קבעה הערכאה הדינית. במקרים הנשקלים בתחום המתחם, באותו מקרה נזקפו לזכות הנאשם ההודה והחיסכון בזמן השיפוטי ולהובתו נזקף עברו הפלילי.

33. בצד המשקל המשמעותי, גם אם לא הטוטאלי כעתירת ההגנה, שבית המשפט נותן במקרה זה בדרך הטיפולית שעבר הנאשם, לא ניתן לבטל כלא היה את התקופה הארכואה, גם בגיןו של ההליך הפלילי, במהלך הnalca הנ帀ה רק שלא נטל אחריות על מעשיו, אלא המשיך להעלות טענות מבוזות ומשפילות כלפי המתлонנת, ולפגוע בכבודה ובמהימנותה, בעניינים שכיר באחריותו עליהם. זאת, גם במסגרת פרשת העונש לאחר שהורשע והדברים לא נדרשו כלל לצורך ניהול משפטו וזכותו הדינית והמהותית לעמוד על חפותו ולנהל את משפטו.

השינוי בדרכיו וב行动ותיו של הנאשם ילקח בחשבון, אך הוא אינו יכול להעלים את העבר, לא את מעשיו החמורים על פני שנים ואת הנזקים שנגרמו ועדין קיימים ולא באופן ניהול ההליך עד למפנה שלב בו.

ראו בהקשר זה דברי בית המשפט העליון לאחרונה ממש בע"פ 51/23 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פסקה 21):

"...יש להתחשב במסורת בהודאותו בנסיבות ולקחת האחריות על ביצועם, הוואיל ואלו
נעשו רק לאחר שהמתלוננת נאלצה להעיד במשפט שעת על פרטי האירועים...".

שיעורים נוספים הנשקלים בגדרי המשפט

34. במקודם טיעון הגנה לעונש, בצד שיקולי השיקום, עומדים השיקולים הקשורים בנזק הצפוי להיגרם לבני משפחת הנאשם כתוצאה מענישתו. הנאשם תマー היטב במסמכים כי אמו הקשישה סובלת ממחלות כרוניות וכי הנאשם סועד אותה ומטפל בה. בצד זאת, הנאשם משתמש כמשומר לבנו הבכור, שלאחרונה השלים את לימודיו התיכון שלו. כלל הנسبות הקשורות בשמירה של הילדים ושל המתלוננת פורטו בהרחבה לעיל. גם בעניין זה חל שינוי במצב העובדתי שלב העreauו, ולא רק עצם חלוף הזמן וה滂גרות הילדים, אלא שככל הנוגע לבת הקטינה, זו נמצאת ביום בשמירה אמה ולא בנסיבות שיש לזקוף לזכות הנאשם.

אכן, מדובר בשיקולים שעל פי מצוות המחוקק יש לשקל בגדרי המשפט, וכך יעשה.

35. כאמור, הנאשם ניהל אורח חיים תקין בכל מישורי חייו האחרים, ואין לו הרשות קודמות. גם בחלוף הזמן הרב הנאשם מתמיד בדאגתו לפרנסת המשפחה ומתמיד בעבודתו. הדברים נתמכים גם במסמכים שהוגשו לעיוני במסגרת פרשת העונש.

עם זאת, ומציאות בית המשפט העליון, במקרה של עבירות נמוכות, המשקל שיינתן להיעדר עבר פלילי אינו מלא:

"שאלה נוספת היא האם אכן ניתן לזקוף לזכותו של המשיב את העובדה, אותה הזכיר בית המשפט, כי עד לאירועים נושא כתב האישום, ניהל "אורח חיים נורמטיבי" (ראו פסקה 32 לגזר הדין). עובדות כתב האישום, בהן הודה המשיב, מלמדות כי הוא נהג בתוקפנות כלפי הנתבע המתלוננת במספר הزادנויות (ראו סעיפים 4-8 לכתב האישום) שנפרשו על פני חדש וחצי. לאור זאת, וחרף רישומו הפלילי הנקי, ספק אם ניתן להגדירו כמו שניהל אורח חיים נורמטיבי... ... לגבי אדם שתකף את אשתו לא פעם ולא פעמיים, קשה לקבל כי מדובר למי ש"معد לרראשונה בחיו" כהגדרת בית המשפט המחווז. אף בהתחשב בעובדה שהמשיב מעולם לא נעצר או נדון בפלילים קודם לכן, הרי שבשל נסיבות ביצוע העבירות ב מקרה הנדון, אין מקום להקלת משמעותו בעונשו מסיבה זו" (ע"פ 4875/11 פלוני נ' מדינת ישראל).

לכך יש להוסיף גם את הקביעה שבהכרעת הדין לגבי התראה ממשמעותית שקיבל הנאשם בעבר, עת נעצר בעקבות תלונה של המתלוננת, ממנה חזרה בה בהמשך וגם הוא חזר לסתורו וביתר שאת. כפי שכבר נכתב, אף שה הנאשם לא הורשע בדיון בעבר, ניתנה לו ההزادנות להיווכח כי מעשי רעים, כי המתלוננת סובלת מהם, וכי הרשותות מתיחסות אליהם בחומרה.

36. נוכח כל האמור לעיל, תחת גזירת עונשו של הנאשם במרכז מתחם הענישה, כפי שנקבע במסגרת גזר הדין הקודם, מצאתי כי יש ללקת כברת דרך עם השיקולים הנשקלים לזכות הנאשם במקורה זה, ובפרט לחתך משקל משמעותית בדרך השיקומית ש做过, ולהטיל עליו עונש בחלוקת התחתון של מתחם הענישה.

סוף דבר:

37. לאחר ששלמתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 26 חודשים מאסר לריצוי בפועל.

על מנת לאפשר לנายน שיקול את צעדי וכן להיערך לריצוי העונש, לרבות אפשרות מין מוקדם, הנאשם יתיצב לריצוי עונשו בתאריך 15.10.23.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המופנה יופעל, אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסווג עוון, לרבות איוםים.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסווג פשע.

ד. פיצוי בסך של 20,000 ₪ למתלוננת, ע"ת מס' 5.

הפיצוי ישולם בעשרה תשלום חודשיים שווים ורצופים, שתחלתם ביום 15.10.23 ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטיים שבתיק.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו אב תשפ"ג, 02 אוגוסט 2023, במעמד הצדדים.

גזר הדין נמסר לצדים באולם בית המשפט על ידי שופט תורן, סגנית הנשיא, השופט נגה שמואלי-מאיר.